

Celrà

Revista municipal de Quart

Nº 112 — Desembre 2021

Miquel Pairó

04	Carta de l'alcalde	
	Feina feta	05
09	Contes engrunats	
	Objectes de terrissa	10
12	Dedicatòria a Miquel Pairoli	
	Entorn natural	24
28	Coneix les Gavarres	
	Viu a Quart	30
38	Educació	
	Entitats	40
45	Salut	

Carta de l'alcalde

Carles Gutierrez Medina

Benvolguts i benvolgudes,

Ens apropem a les festes nadalenques i al Cap d'Any. Direm adéu a aquest 2021 i farem bons propòsits per l'any vinent. Però també farem balanç d'aquests darrers dotze mesos i, és clar, haurem de reconèixer que, si bé hem millorat pel que fa a la situació de gravetat de la pandèmia gràcies a les mesures adoptades i a la campanya de vacunació, encara no podem dir que tinguem una situació normalitzada.

També ens toca ser positius, i encarem l'any vinent amb energies renovades i amb ganes de seguir treballant, i d'això, a l'equip de govern no ens en falten: acabem d'aprovar per Ple els pressupostos pel 2022, i això garanteix el funcionament ordinari de l'ajuntament i una previsió d'inversions per executar durant l'any. Per citar-ne algunes, destaco les millores a la piscina petita, l'arranjament de les voreres de Palol o l'acondicionament de la rotonda

de Palol, amb la instal·lació d'una peça artística vinculada al municipi. Acabarem diferents obres o serveis que tenim en execució, com ara el parc de Calistènia o la instal·lació de les càmeres de seguretat que enregistraran determinades zones. Aquestes càmeres tenen una funció preventiva i serviran per mantenir un contacte més directe amb els Mossos d'Esquadra. També s'estan duent a terme els treballs d'instal·lació de la caldera de biomassa, que proporcionarà aigua calenta amb estalvi d'energia a diferents instal·lacions municipals, al Pavelló, al Local Social i a l'escola Sta. Margarida.

A nivell cultural, hem creat, en col·laboració amb la família, la ruta Miquel Pairoli, eminent periodista i escriptor de Quart, que ens va deixar justament fa deu anys i que tenim ben present en el record. En els seus escrits, amb la claredat d'estil i en la prosa poètica que el caracteritza, hi ha referències diverses a aquest municipi i a les Gavarres, que tant estimava. Això ens ha permès dissenyar una petita ruta, un itinerari, per aquests llocs i espais emblemàtics, amb la instal·lació d'uns panells informatius que permeten conèixer millor el poble, la persona i l'obra d'en Miquel. Un pas-seig literari a la vostra disposició.

Tampoc vull deixar de fer esment a l'emotiva diada que es va dedicar a Josep Mestres, encara colpits pel seu traspàs inesperat. Un merescudíssim acte de reconeixement a qui va ser un destacat mestre terrisser, un em-

prenedor apassionat i un col·laborador fidel, sempre disposat a treballar per donar a conèixer i divulgar la terrissa de Quart. L'acte va comptar amb la col·laboració de persones voluntàries i amb la participació de les entitats municipals Amb Ulls de Dona, Dones de Palol i amb l'Associació de Terrissers, que va presidir durant molts anys.

Aquest darrer trimestre s'han realitzat també o es realitzaran altres activitats relacionades amb el lleure, la cultura i, evidentment, amb les festes de Nadal. Per poder-les dur a terme és necessària la col·laboració de moltes persones voluntàries i la implicació de les entitats del municipi i dels veïns i veïnes. A totes elles els vull donar les gràcies més sinceres, fent esment en especial a totes les persones que van col·laborar en la passada festa de l'Alquímia, que va permetre un 'truc-tracte' reeixit als nens i nenes del municipi. Agrair també la col·laboració en totes les activitats de Nadal que tenim preparades, i a la Comissió de Festes per la cavalcada de Reis, que sempre reparteix alegria i il·lusió.

Per tot això, només puc acabar desitjant-vos, veïns i veïnes, amics i amigues, un bon Nadal i un feliç any nou. En nom propi i en el de la Corporació que represento.

Salutacions cordials,

Carles Gutiérrez Medina
L'Alcalde.

Feina feta

Festes, Educació i Esports

Vanessa Larramendy

Durant el 2021 s'ha treballat en l'elaboració de les línies estratègiques del projecte Educació 360 en diferents taules de treball. El passat 19 d'octubre, al Consell Municipal es van aprovar les línies estratègiques següents:

- Educar en les emocions i en la cura
- Fomentar la relació i la coordinació entre entitats i serveis
- Fomentar la participació d'infants i joves

Des de la regidoria d'Educació s'aposta per l'educació en valors a través del Casal dels dissabtes. Es tracta d'una iniciativa gratuïta destinada a la franja de P3 fins a 6è de primària. Per apuntar-s'hi només cal omplir el formulari que trobareu a la web de l'Ajuntament de Quart.

Finalment, des de l'Ajuntament es vol agrair a tothom que ha fet possible la I Fira d'Alquímia: a Projecte Ulisses, a la Comissió de Festes de Quart, a la brigada de l'Ajuntament, a totes les persones voluntàries que van donar el millor de sí mateixes, i a tothom que d'alguna manera o altra hi va contribuir, així com també a les 46 cases col·laboradores que gràcies a la seva participació van fer possible que els infants participants gaudissin de la jornada amb il·lusió. Tanmateix, donar les gràcies a la Comissió de Festes per l'organització de la Castanyada, que va concentrar 240 persones. L'acte va iniciar-se amb el contacontes a càrrec de la companyia de teatre La Minúscula i va seguir amb el repartiment de 8 quilos de castanyes.

Moltes gràcies a tothom!

Salut

Josep Roura

Hola veïns i veïnes de Quart.

La tardor ens ha arribat amb un descens dels casos afectats per la Covid-19 que ha permès reduir considerablement les restriccions que veníem arrossegant des de fa temps. És possible que durant els propers mesos el número de contagis augmenti, però si fem comparatives respecte temps passats, sempre ho haurem de fer tenint en consideració aquesta disminució de les restriccions que ens acosten més a la normalitat que coneixem, de forma que es pot comprovar l'efectivitat de les vacunes.

El passat 15 d'octubre es va fer l'acte d'inauguració de l'espai al costat del cementiri dedicat al dol perinatal en el que vam participar-hi les regidories de Salut i d'Igualtat, juntament amb les associacions Acontracor, Bressols, Ulls de Dona i Dones de Palol.

Així mateix, el dia 11 de novembre s'ha dut a terme una nova jornada de donació de sang on tant l'organització com la col·laboració de les persones voluntàries ha estat la protagonista de l'èxit de l'acció solidària al municipi.

Durant aquests darrers dies s'està organitzant la campanya de vacunació contra la grip, començant pels col·lectius més vulnerables i fent-la coincidir amb la tercera dosi de la vacuna contra la Covid-19. Seguidament es procedirà a subministrar les vacunes a la resta de col·lectius.

Entre tots i totes, cuidem-nos!

Promoció econòmica, Identitat cultural i Transparència

Jordi Batlle

El tret identitari més important del nostre municipi, la terrissa, s'ha trobat en l'element més important de tots: la seva gent.

Aquest mes d'octubre s'ha celebrat la primera edició del monogràfic 'Terra i Gastronomia', amb un gran èxit de participació. Cinc restaurants del municipi juntament amb el Consorci de les Gavarres, l'entitat Ulls de Dona, l'Associació de Dones de Palol, l'Associació de Jubilats i l'Associació de Terrissers ho han fet possible. La gran acollida que ha tingut (s'han servit 437 racions del nostre plat terrisser) i la il·lusió de tothom que hi ha col·laborat fa que ja estiguem pensant en l'edició del proper any. Ja cal que marquem en vermell tot el mes d'octubre al vostre calendari del 2022.

Aquest últim trimestre també s'han fet passos en l'àmbit industrial. Hem mantingut dues reunions amb els principals actors (propietaris de terrenys i empreses que hi estan consolidades) del polígon de Palol per tal de dinamitzar el sector. Després del treball realitzat, s'han extret unes conclusions que el consistori s'ha compromès a impulsar per fomentar l'establiment de noves empreses o ampliar les existents. Fomentar la creació de llocs de treball és una de les prioritats de l'equip de govern.

També vull informar-vos que l'Ajuntament ha signat un conveni amb el Consorci de les Gavarres per transferir el centre de documentació Assumpta Fabré, un fons documental de referència per a l'estudi del massís, amb l'objectiu de difondre'l i posar-lo a disposició de la ciutadania. Aquesta cessió és un avenç estratègic clau en el nostre objectiu de crear, en un mateix espai, un centre que inclogui a la biblioteca Miquel Pairoli, la col·lecció local, el fons bibliogràfic de la terrissa i el centre de documentació de les Gavarres, el fons audiovisual, i l'arxiu administratiu. Es tracta de diferents peces que, juntes, han de configurar el nostre patrimoni documental i identitari, accessible a tothom.

Urbanisme, obres i serveis i Medi ambient

Miquel Cortès

La recollida selectiva dels residus municipals ha anat avançant en els darrers vint-i-cinc anys. Amb dades de tot Catalunya, s'ha passat d'un índex de recollida selectiva mitjà del 2,9 % l'any 1995 a gairebé un 46 % l'any 2020. Malgrat aquest esforç, no n'hi ha prou. Europa ha aprovat recentment uns nous objectius de reciclatge que hauran de complir els estats membres els propers 15 anys: 55% l'any 2025, 60% l'any 2030 i el 65% l'any 2035. I al costat d'aquests objectius, hi ha l'objectiu de reduir la quantitat màxima de residus que es podran portar a l'abocador al 15% també l'any 2035. A més a més, recentment la Unió Europea ha fet recomanacions per tal d'orientar les polítiques que permetin assolir els objectius comunitaris, i ha suggerit que s'opti per sistemes de recollida selectiva eficients com ara la recollida porta a porta. Aquest és el sistema que s'adoptarà al municipi de Quart a partir del 1 de març de 2022.

Hem de tenir en compte també que darrerament les notícies en referència al canvi climàtic ens mostren un horitzó proper en què la humanitat afronta reptes molt importants. Avui, ningú dubta de la seva evidència ni del fet que els humans som els responsables de greus impactes, com l'esgotament de recursos, la contaminació i la generació de residus, entre d'altres. Els residus representen el 10% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle i és en aquesta problemàtica on creiem que tenim una possibilitat per revertir l'impacte que causem, repensant els residus com a recursos i enfocant la nostra societat cap a un consum més responsable i cap a una economia circular. El millor residu és el que no es produeix! L'any 2020 a Quart només vam assolir un 42,96% de recollida selectiva, resultat que es troba encara molt lluny de l'objectiu que hem assenyalat de reciclatge d'Europa. Per tot això, des del Consell Comarcal del Gironès i l'Ajuntament de Quart iniciarem el proper dia 1 de març 2022 un nou sistema de recollida de deixalles, retirant els contenidors del carrer i passant a recollir les deixalles porta a porta, separant els diferents tipus de residus. Aquest model d'èxit, implantat a molts municipis de Catalunya, permet incrementar molt els índexs de reciclatge, reduir els residus que s'envien a l'abocador i aplicar en un futur una taxa més justa, corresponent així a l'esforç d'aquelles persones que contribueixen a una gestió responsable dels seus residus.

Som conscients que aquest nou sistema comporta una adaptació important per part de les persones usuàries, però amb la col·laboració de tots i totes estem convençuts que amb el sistema porta a porta podrem donar un tomb cap a una gestió dels residus més eficient, responsable i sostenible. En benefici d'un poble més net i en benefici del medi ambient. Comptem amb la vostra col·laboració!

Acció Social, Cooperació i Igualtat

Sílvia Vidal

Des del 2010, any en que es comencen a comptabilitzar els femicidis a l'Estat Espanyol s'han registrat les dades següents:

- 1.237 dones assassinades.
- 13 femicidis a Catalunya el 2021.
- 3 denúncies per violació diàries.
- El 40% de les víctimes de violència sexual són menors i la meitat tenen menys de 20 anys.
- Una de cada 10 dones serà violada o agredida sexualment.

Aquest 25N per commemorar el Dia Internacional contra la violència envers les dones, el SIAD del Gironès-Salt del Consorci de Benestar Social en col·laboració amb Ajuntaments del Gironès, ha presentat la campanya *#QuèPensesFer*, que pretén remoure la consciència de la ciutadania i impulsar l'acció per erradicar les violències masclistes, un fenomen estructural del que totes les persones en som responsables.

A aquesta campanya se li suma la impulsada per l'Ajuntament de Quart, subvencionada amb fons del Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere #capgiremelmasclisme, amb la qual es pretén que la ciutadania en general i sobretot la gent jove, identifiquem els prejudicis i estereotips de gènere tant presents en la nostra societat (en la publicitat, en els mitjans de comunicació, en el llenguatge que emprem, en l'assignació de responsabilitats dins de la família, en el desenvolupament de les relacions afectives, etc...), amb la finalitat de contribuir a una societat més igualitària.

A més de la lectura del manifest institucional, en motiu d'aquesta diada s'estan organitzant uns tallers d'autodefensa femenina per a nenes i dones a partir de 12 anys, dels que ja us anirem informant.

Gent Gran
Gemma Borgoño

La llar de jubilats ja té en marxa totes les seves activitats per tot el curs i estem molt contents per la gran participació en aquestes. Esperem, amb optimisme, que l'evolució de la pandèmia de la Covid-19 sigui favorable, i puguem pensar en iniciar novament algunes activitats i esdeveniments que no hem pogut celebrar els últims dos anys.

Joventut i Comunicació

Samuel Lado

Des de l'àrea de Joventut, en primer lloc informar-vos que recentment, juntament amb el Consell Comarcal del Gironès, hem organitzat la sortida a Port Aventura i el bus nocturn de Fires a Girona. En segon lloc, com sempre, m'agradaria recordar el fet que disposem del Servei d'Ocupació Juvenil, que ajuda i forma el jovent en habilitats bàsiques com elaborar un currículum vitae o buscar feina, entre d'altres. També, coincidint amb la setmana europea de la mobilitat, dir-vos que hem ampliat la franja d'edat de les subvencions per al bus de línia regular, així com organitzat una jornada sobre mobilitat sostenible al Local Social, amb la col·laboració de Quart de Volta, a qui vull agrair la seva feina i predisposició. Pel que fa a l'àrea de Comunicació, anunciar-vos que seguim avançant per a dotar de contingut el portal de transparència de l'Ajuntament. De fet, ja podeu trobar els primers continguts referents als grups municipals. També recordar-vos que disposeu de l'aplicació municipal (*WeTown*), la qual us encoratja a descarregar.

Respecte a la revista municipal, fer-vos notar que aquesta edició, com l'anterior, és especial. La dediquem a la figura de Miquel Pairoli, escriptor quartenc, com a homenatge a l'aniversari dels deu anys de la seva mort. Un cop passeu aquestes pàgines, trobareu informació sobre qui era, l'anàlisi de les seves obres i la seva connexió amb el territori, de la mà d'articles sobre natura, ruta per les gavarres, contes engrunats i una entrevista a la seva germana i al seu nebot, entre d'altres. També llegireu una interessantíssima anàlisi de les seves obres. Finalment, com sempre, trobareu informació de les entitats i les novetats de l'Ajuntament de Quart. Esperem que aquesta edició, en la mesura del possible, ajudi a difondre la vida i l'obra de Miquel Pairoli, i l'introdueixi a totes les persones joves i novingudes al municipi.

Finalment, agrair, com sempre, a tothom qui ha participat en aquesta edició de la revista i convidar a totes aquelles persones que estiguin interessades a fer-ho, a posar-se en contacte amb nosaltres a través de la següent adreça de correu electrònic: elcelre@quart.cat.

Objectes de terrissa Barral

Es coneixen altres centres de producció propers que feien barrals d'obra roja i envernissats. [...] En canvi, els barrals d'obra negra eren exclusius del nostre poble"

Associació de Terrissaires artesans
de Quart

El barral és una de les peces amb la tipologia més característica de l'obra negra de Quart, de tradició molt antiga; apareix documentat ja al segle XVI a Girona.

Es tracta d'una peça especialment típica l'ús de la qual es va estendre a les comarques gironines, on el conreu de la vinya i de l'olivera van ser importants. És una de les peces que per la seva tipologia permetia contenir-hi líquids, generalment el vi i menys freqüentment l'oli.

El barral té una base plana i ample que li dona molta estabilitat. El cos té una forma ovoide, amb panxa que està situada entre la meitat i el terç inferior de la peça. Acaba aprimant-se amb un coll estret i llarg amb vora recta, i amb el llavi engruixit. La majoria dels barrals solen tenir dues nanses gruixudes, tot i que també podien tenir-ne quatre. Alguns barrals tenen a la part inferior de la base un forat o eixidiu que permet adaptar-hi un tap per poder facilitar o impedir la sortida del líquid que conté.

Tot i que es troben barrals completament llisos, la majoria tenen decoracions que solen estar situades a la part superior, on hi ha les nanses. A vegades és una línia incisa, a vegades n'hi ha moltes més.

Altres decoracions són unes línies ondulades fetes amb una pinta.

La funció dels barrals grans era d'ús domèstic o de servei, la d'emmagatzemar principalment vi i oli a les cases. En canvi, els petits barrals els podien fer servir els pagesos com a cantimplora per al vi en les feines del camp o del bosc.

Antigament els barrals grans solien tenir una capacitat d'uns setze litres, els mitjans d'uns cinc i els petits d'un litre.

En els barrals petits i mitjans s'hi solia passar una corda entre les nanses per poder-lo penjar en algun lloc o transportar-lo fàcilment. En els grans, degut al seu pes, això no era possible.

Es coneixen altres centres de producció propers que feien barrals d'obra roja i envernissats, com els procedents de la mateixa ciutat de Girona del segle XVIII, o els més actuals d'altres centres com Figueres i La Bisbal. En canvi, els barrals d'obra negra eren exclusius del nostre poble.

Miquel Pairoli

Fina i Oriol, germana i nebot

Samuel Lado

La vinculació del meu germà amb Quart va ser voler viure-hi [...] Viure a Quart sempre va ser molt important per a ell”

Fina Pairoli

Per molt jovent i persones novvingudes, la figura de Miquel Pairoli és parcialment desconeguda. Parli'ns, si us plau, de qui era i a què es dedicava.

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: En Miquel Pairoli era una persona de Quart de tota la vida. El pare va néixer a Palol, on actualment hi ha el restaurant 'Mesón Gascón', que era la casa pairal del nostre avi. En canvi, la mare era de Girona i, quan es varen casar, van construir la casa actual, a la carretera entre Quart i Palol. D'aquí ve la vinculació amb Quart.

En aquell moment hi havia les cases de la carretera i diversos masos aïllats: a Palol, a la Creueta, a Erols... Quart era un poble de pas. No hi havia gaire teixit associatiu. La gent tendia a fer el mínim de coses al poble, ja que Girona o Cassà eren els punts de referència. En el nostre cas, i vivint als afores del poble, la tendència va ser sempre anar a Girona. Les amistats i la família eren allà. L'escola, també.

La vinculació al poble va venir més tard, en la meua època de joventut, dels quinze als vint-i-cinc anys. En aquells anys va ser quan es van començar a engegar associacions i una sèrie d'activitats: la passió, el pessebre vivent... Això va ser en el

meu cas, però en Miquel, amb nou anys més que jo, no.

Per tant, la vinculació del meu germà amb Quart va ser voler viure-hi: la natura, l'entorn, la casa... Viure a Quart sempre va ser molt important per a ell, tot i que, com he dit, la vida cultural i social la fes més a Girona i a Barcelona.

En Miquel va estudiar a Girona, en aquell moment l'encara Col·legi Universitari de Girona. Va cursar els primers anys a la ciutat i després va anar a Barcelona. Paral·lelament, va començar a col·laborar amb la revista Presència, a fer articles d'opinió... De fet, ell va estudiar filologia catalana. A poc a poc va anar entrant en el món de l'escriptura i la literatura.

En l'àmbit professional, va tenir una primera època a Girona, a El Punt. Després al Diari de Barcelona, com a cap d'opinió. Llavors va retornar a Girona, però no en qualitat de treballador assalariat de El Punt, sinó pel seu compte. Hi eia articles d'opinió diaris. També feia col·laboracions, com per exemple llibres per encàrrec¹, biografies... Fins i tot va ser guionista, durant una època, d'un programa de Televisió Espanyola. Tota la seva vida professional estava lligada a l'escriptura, des d'un vessant periodístic i literari.

¹ Per la persona lectora interessada, Miquel Pairoli és l'autor del llibre 'Quart. Natura, Història i Artesania', un llibre que tracta sobre la història de Quart, el seu entorn i la ceràmica, com l'activitat artesanal principal. Es pot trobar a la Biblioteca Miquel Pairoli.

² L'Escaire rodó² és una compilació de 252 articles de Miquel Pairoli que va publicar El Punt Avui. Se'n pot trobar més informació aquí: <http://www.elpuntavui.cat/article/983762-antologia-del-pairoli-articulista.html>.

Quina diríeu que era la part de la seva obra més coneguda?

- Oriol, nebot d'en Miquel Pairoli: Jo crec que la part dels dieteris, que sobretot és la que ara està agafant més volada. Tot i que les novel·les també són molt importants.

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Hi ha un tema, que és la manera de vendre. Com deia l'Oriol, ara sembla que els dieteris estan guanyant més interès, però jo crec que hi ha altres coses que són tant o més rellevants i que, ara mateix, no tenen tanta repercussió i visibilitat.

- Oriol, nebot d'en Miquel Pairoli: La part més coneguda també són els articles d'opinió. En tractar-se d'articles publicats al diari, la gent els llegia més. Aquesta és la part més visible. L'Escaire rodó², editat per El Punt Avui en la commemoració del

cinquè any de la seva mort, és una compilació d'una part dels articles d'opinió que ell va escriure. Són articles que, tot i el pas del temps, alguns encara són d'estricta actualitat.

De què parlava en aquests articles d'opinió?

- Oriol, nebot d'en Miquel Pairoli: Sobretot de temes polítics.

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Ens va costar molt agrupar-los (els articles). Molts eren de caràcter polític, però amb un criteri propi contundent. Hi ha articles que són molt punyents i crítics. No hi havia una tendència política absolutament definida. Ell, sobretot, es ficava amb els personatges, independentment de la tendència. Tot i això, es podien intuir les seves idees, però intentava defugir-ne en els seus escrits.

Els temes depenien dels dies. Ara em ve al cap un article concret. 'Època d'esquí, cap de setmana i temps de sastrós'. Les notícies de TV3, quan informaven del temps, ho feien d'una manera suau, per animar a la gent a sortir a esquiar. Criticar aquestes coses l'entusiasmava.

En les seves obres, Miquel Pairoli fa referència a diferents indrets del municipi. Quins són aquests? Què en tenien d'especial per a ell?

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Per a ell, l'entorn proper. El que diem ara quilòmetre zero.

- Oriol, nebot d'en Miquel Pairoli: Eren llocs de pas diari, ja fos per passejar el gos o per esbargir-se.

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Era una persona a qui agradava molt observar, tant la natura com la

L'Escaire rodó

MIQUEL PAIROLÍ

EL PUNT AVUI*

Fa poc hem vist un dels cartells del viatge literari a Palol, a l'església.

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Sí, aquell text estava extret de la revista Gavarres, amb la que col·laborava. Hi havia un apartat que es deia 'mirades' i consistia en que ell, juntament amb un fotògraf i amb l'Eloi, una persona amb gran coneixement de l'entorn i germà de qui porta l'editorial de Gavarres, en cada número descobrien als lectors i lectores nous indrets d'aquest espai natural. L'escrit de Palol és una d'aquestes 'mirades'.

Quan va morir es van editar les divuit contribucions que va fer a la revista Gavarres, sota el nom de 'Divuit mirades'.

Què tenia d'especial el banc del roure?

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Ara tendim molt a fer icones i el banc del roure no n'és una excepció. Sí que és veritat que el text 'Octubre' està situat allà. L'editorial Gavarres fa poc va presentar la reedició dels tres dietaris i a la imatge de portada hi surt el banc i en Miquel assegut. Aquesta imatge és part del que diu el text, ja que si tu t'asseus en el banc i llegeixes el fragment, la descripció correspon amb el que veus: les cases, l'entorn natural... Quan vam començar aquestes passejades era l'indret emblemàtic, en el sentit que és una descripció molt clara.

Molts dels seus escrits són d'aquest tipus. Per exemple, ara em ve al cap un fragment. A l'estiu solíem anar a Sant Antoni de Calonge. Ell un dia va venir i es va dedicar a observar i descriure com es podia el sol un dia de lluna plena. Aquest mes d'agost vaig fer l'exercici de

lleir el fragment, a Sant Antoni, el dia de lluna plena, i realment no falta cap detall.

En l'àmbit personal, com era Miquel Pairoli?

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Ens portàvem nou anys. Aquesta diferència en un moment de la vida no passa res, però en altres moments marca molt. Hi va haver moments de les nostres vides que no ens lligava res més que el fet que érem germans; fèiem camins absolutament diferents. Depèn de l'època et diria una cosa o una altra. Érem molt diferents: ell era una persona molt reservada, de dir les paraules molt mesurades. En canvi, jo no. Tot i això, també teníem coses en comú.

- Oriol, nebot d'en Miquel Pairoli: Jo essent petit sobretot el veia el cap de setmana. Havia d'entendre que el despatx era el lloc de treball. Al matí solia treballar i, abans de dinar, venia a jugar a bàsquet amb mi. A la tarda hi havia dies que tornava a treballar, d'altres que anàvem a passejar el gos. Ell era de "cada cosa al seu moment". Amb ell teníem una espècie d'obligació i era que, el primer dia de curs, m'havia de portar a l'escola. I mira que vivia davant de l'Institut. Al final ja l'obligava a venir.

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Som una família de tradicions. Encara mantenim molts costums com l'exemple que ha posat l'Oriol. Des de fer els bunyols cada any, l'hàbit d'anar a comprar al mercat els dissabtes o celebrar els sants i els aniversaris de certa manera. A ell li agradava mantenir aquests costums.

- Oriol, nebot d'en Miquel Pairoli: Sobretot compartíem el bàsquet i la passió pel motor.

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Hi ha entrades de 'Octubre' on ell elogia la lentitud. Odiava aquesta manera de viure accelerada que portem.

- Oriol, nebot d'en Miquel Pairoli: Però precisament amb el cotxe, li agradava córrer.

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: També, en un dels escrits d'Octubre' parla d'aquest tema.

- Oriol, nebot d'en Miquel Pairoli: Agafar el cotxe, anar als Àngels, Santa Pellaia no era estrany. (Fina, germana d'en Miquel Pairoli) Sembla un contrasentit. No li molestava gens fer quilòmetres. Quan treballava a Barcelona anava i venia cada dia, amb els horaris que comporta treballar en un diari. Això vol dir tancar edicions a la matinada. Ell era capaç d'agafar el cotxe i tornar a Quart tranquil·lament. No

vull saber a quina velocitat anava... Era una persona molt reflexiva i mesurat en moltes coses.

Expliqui'ns una mica de què va el 'viatge Literari' 2021 dedicat a Miquel Pairoli i Josep Pla.

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Això són diverses coses que hem pogut fer confluïr en una mateixa. En Miquel durant tota l'època d'escriptor i periodista mai va ser una persona propensa a les multituds, ni als esdeveniments de donar-se a conèixer. Considerava que si se'l valorava, havia de ser per la seva obra. Un cop ell va morir, vam dir: no pot ser que quedi en l'oblit.

I per què Josep Pla?

- Fina, germana d'en Miquel Pairoli: Per tota la gent que escriu dietaris, Josep Pla n'és el referent. Per a en Miquel també ho era. No només pels dietaris, sinó per la seva forma de vida. De fet, en Miquel va fer un assaig literari sobre Josep Pla anomenat 'La geografia íntima de Josep Pla'. Ell havia estudiat molt Josep Pla. Aquest any coincideixen els deu anys de la mort d'en Miquel i els quaranta anys de la mort de Josep Pla. Això ens va portar a parlar amb la gent de la Fundació de Josep Pla i van estar encantats en incorporar-lo en el viatge literari. Per això la segona part del viatge es fa a la Fundació Josep Pla.

Miquel Pairoli, de Quart i des de Quart

En l'acte d'inauguració de la plaça Roberto Bolaño de Girona, un dels oradors va ironitzar afirmant que a l'escriptor xilè li plauria que d'aquí cent anys ningú recordés qui era l'homenatjat ni se n'hagués llegit cap llibre. Ben allunyats d'aquest suposat tantsemenfotisme bolañà l'objectiu del contingut monogràfic d'aquesta revista és fer arribar a la gent de Quart l'obra i la figura d'en Miquel Pairoli. I no pretenem, en cap cas, fer-ho per reivindicar-lo amb esperit localista, amb la simple voluntat de recordar, en un poble petit i sense personatges que hagin destacat en cap àmbit, algú que ha transcendit. Ho podríem haver fet si tinguéssim una mirada pobre i ens haguéssim fixat en la figura sense haver-nos llegit el considerable llegat que ens va deixar. Però, com podreu comprovar, no ha estat el cas, ans al contrari hem fruit a pler endinsant-nos en la seva obra.

És una llàstima, tanmateix, que, ni en vida ni després de la seva mort, en Miquel Pairoli no hagi estat prou valorat com a escriptor i, per tant, no hagi tingut el reconeixement que es mereixia. En aquest sentit, hem d'agrair la iniciativa de l'Editorial Gavarres de reeditar els volums de la seva obra que han anat quedant descatalogats. En bona part, aquesta manca de valoració es deu a haver estat massa quartenc, massa lligat a aquesta casa a mig camí entre Quart i Palol, i a la vida a la menuda que hi podia dur. Una casa que és, alhora,

distant i propera d'aquests dos nuclis de població, i que, en certa manera, esdevé una metàfora del caràcter d'en Miquel. Distant per poder observar i analitzar l'entorn com aquell qui està en una talaia i en pot tenir una visió més àmplia i precisa. Proper perquè no solia tenir un no a una col·laboració, a oferir un consell o a una xerrada amb contingut si qui li demanava s'ho valia.

Si les seves pàgines les hagués escrit des d'un pis de la Barceloneta en comptes d'aquesta casa; si les anècdotes a partir de les quals, en els seus dietaris i articles d'opinió, va reflexionar sobre tants aspectes de l'existència humana haguessin vingut d'un jardí de Sant Gervasi en comptes d'una vinya entre els boscos de les Gavarres, d'un flequer de Gràcia en comptes d'un terrisser de Quart o del tramvia de la Diagonal en comptes de la urbanització de Palol, hagués tingut molta més difusió i la seva obra hagués estat més reconeguda i valorada. Però ja ho sabem que en aquest país petit que vol ser però encara no és, tot allò que passa més enllà de la capital, a nivell cultural i en tants altres àmbits, és ignorat o menystingut. Tanmateix va ser allà, vora la carretera, envoltat de camps i a prop del Celrà on va anar gestant unes pàgines que flueixen per si soles.

I si són de tan bona lectura és, al meu entendre, per dos motius bàsics. Per una banda el seu arrelament a la terra. En Miquel sempre va estar molt orgullós de les seves arrels pageses i li agradava treballar l'hort tal com havia vist fer i li havien

ensenyat el pare i l'avi. I aquestes ensenyances elementals, gens acadèmiques, les trasllada a la seva manera de treballar, d'escriure. En l'obra de Miquel Pairoli conflueixen, doncs, la literatura occidental -des de Plató i Horaci fins a Camus i Pla- amb el tarannà de la gent de la terra, del seu avi *Franciscu* i de veïns com en *Fonsu* de cal Moliner o en Siset de can Llagosta. Perquè hi ha coses que no s'aprenen llegint sinó del contacte amb aquesta gent que mentre estava fangant el tros aprofitava que passés

algú per cargolar-se un cigarret de picadura i fer-la petar una estona. Aquest saber anar sense presses perquè la feina quedi ben feta, saber esperar el moment adient per llaurar o per sembrar, i tenir la constància de ser-hi per poder acabar obtenint un bon esplet ens apareix en cadascun dels seus llibres.

L'altre motiu vindria a ser una conseqüència del primer. Em refereixo a la mesura, un mot que podem agafar des de diferents vessants

de cares a explicar la seva forma d'escriure. En Miquel, quan opinava, ho feia d'una manera crítica i punyent però sense estirabots ni trencadisses i això, en el periodisme d'opinió d'avui, és un bé molt escàs i preuat. Sabia, també, mesurar amb precisió les paraules que necessitava per construir els seus textos. No li calia posar-n'hi ni més ni menys del compte, les justes i prou; els seus escrits ni enfarfegaven ni eren telegràfics. I tenia, a més, una riquesa lèxica envejable que li feia escollir sempre la paraula més adient, la més precisa, la que encaixava amb exactitud.

Però en Miquel Pairoli no només va escriure des de Quart plantejant temes universals a partir de referències locals, sinó que també va escriure sobre Quart. Podem remetre'ns, en primer lloc, a aquell llibre sobre el municipi en què, guiats per la seva prosa, anem coneixent-ne a fons la història, l'entorn natural i l'artesanía que li ha donat renom. Es tracta d'un text amè i ben documentat, sense les grandiloqüències que tot sovint trobem en aquesta mena d'obres. Ans al contrari ens apropa a aquelles persones llunyanes en el temps, com el gremi de terrissers, el rector il·lustrat Josep Ros o l'industrial Lluís M. Salvador, i ens endinsa de ple en la seva època i les seves inquietuds.

Pairoli, tanmateix, anys abans d'escriure aquell llibre havia plasmat també les seves reflexions sobre el municipi a les pàgines d'aquesta revista. Algunes de les seves paraules, com aquestes de finals de 1988,

ens poden semblar ben actuals, «Darrerament es parla sovint d'una zona metropolitana de Girona, i en un sentit extens, Quart en forma part. [...] sembla que el futur de Quart i de Palol és el d'engrandir-se a partir d'urbanitzacions, com les que s'han anat edificant als dos termes als darrers deu o dotze anys. [...] s'ha d'aconseguir que les urbanitzacions no siguin un món a part del poble, un apèndix, sinó que en siguin simplement una extensió i participin de la vida col·lectiva i de la identitat antiga i diferencial del lloc on han estat aixecades. [...] Aconseguir d'integrar el vell i el nou, per dir-ho així, serà un dels reptes que tindrà el municipi de Quart a les properes dècades.»

En Miquel Pairoli, des del seu poble natal, va viure per a l'escriptura i, com un artista del renaixement, va tocar amb encert molts de gèneres diversos -novel·la, assajos literaris, biografies, dietaris-. I per la categoria de la seva obra, tal com afirma l'Antoni Puigverd, l'hem de considerar un clàssic. Ara doncs, ens queda fer-nos-el nostre. En aquest número del Celrà i en la ruta literària que s'ha senyalitzat entre Quart i Palol us aproximem a la seva obra, i a la biblioteca que duu el seu nom hi podreu trobat tot el que va publicar. Aquests dies d'hivern, doncs, poseu-vos còmodes a la butaca i gaudiu de qualsevol dels llibres que va escriure el nostre veí. I, si ja n'heu llegit algun, recordeu que els clàssics sempre accepten una relectura, i dues, i tres, i més i tot.

Carles Serra

Els jardiniers de les paraules lliguen poc amb les bardisses dels bocamolls”

Xevi Sala

El company de la Kuin

Si les xarxes socials no haguessin esdevingut l'actual escampadissa de banalitats i mala jèia no seria cap frivolitat dir que els escriptors que ens van descobrir el gènere del Dietari i ens hi van aficionar eren Instagramers o Youtubers avençats en el temps. Savis pregoners de les vivències personals allunyats de l'histerisme de la immediatesa i de la buidor exhibicionista. Quina diferència si ara les persones usuàries de les plataformes tinguessin la mateixa capacitat d'elevat els seus continguts quotidians a la transcendència literària!. En Miquel Pairoli no només sabia fer-ho, sinó que es va convertir en un dels escriptors catalans més destacats del gènere, amb un tret que empetteix els sacerdots de la xerrameca virtual: ell sí que era poderosament visual. Costa d'imaginar què en pensaria de la present orgia digital, d'aquest enfarfegament de paràgrafs poc rumiats i mal teclejats, però segurament al capdavant hi sabria trobar algun punt d'ironia optimista, com sempre passava als seus textos. Això sí, m'hi jugo un càntir negre que no hauria estat un tuitaire gaire actiu, els jardiniers de les paraules lliguen poc amb les bardisses dels bocamolls. O sigui, en Miquel primer pensava i després escrivia, o més ben dit, primer pesava les paraules a la balança de la seva sobrietat i només quan n'estava del tot convençut es posava davant el foli per escriure-les, tal i com ell mateix explicava que ho feia, a raig, sense necessitat de reescriptures ni massa correccions perquè abans ja les havia incorporat totes al cervell. Era així com el seu dia a dia més inescrutable es podia convertir en delicat material escrit, de prosa pausada però viva, poètica i de molta fondària moral. És a dir, en els millors dietaris de la nostra llengua. 'La vida a la menuda' és el volum editat per l'esforç conjunt d'en Quim Curbet -quina feinada al servei de la nostra cultura, la d'aquest editor que s'acaba de jubilar! -i la Fundació Valvi, on s'apleguen tres dels millors llibres pailorinians, justament els tres reculls de dietaris: 'Paisatge en Flames' (Columna, 1990), 'L'enigma' (La Campana, 1999) i 'Octubre' (Acontravent, 2010). Pàgina a pàgina, dia a dia, estació a estació, hi trobem el resultat de la forma de treballar de l'il·lustre

quartenc, disposat a sublimar una passejada amb la mascota, filosofar sobre la necessitat de matar amb un cop de tràmec una serp que se t'ha ficat a casa o reviuire les lectures adolescents a la vora de la llar de foc. "La literatura del jo", tal com a ell li agradava definir-la, la pastava i l'enfornava amb la disciplina dels artesans a la seva casa familiar arran de carretera, un edificació amb senzillesa elegant que li permetia presumir dels vuit cognoms: Pairoli, Sibecas, Vergés, Ferrés, Sarrà, Martí, Oliu i Romaguera. La mateixa casa familiar construïda al 1954 -un any abans del seu naixement- que precisament en un dels capítols memoralístics descriu amb precisió arquitectònica i molta enyorança per al seu pare. Un pare vetllat fins la mort en la desesperació continguda de nits hospitalàries que va prometre -i no va poder complir, pobret-, que algun dia desplegueria amb profunditat en algun altre llibre. Segurament a conseqüència d'aquella mort prematura, el nostre Miquel tenia ben interioritzada la fatalitat del destí, el convenciment que també marxaria abans d'hora. "Sabia que em tocava", va confessar a un amic quan ja era conscient del curs de la malaltia, "però no pas tant aviat". Per això adquireixen encara més gruix emotiu els passatges que va dedicar a "la càlida proximitat dels morts que fan tanta companyia i tan ajuda a viure".

El privilegi dels escriptors és justament aquest, encara que faci anys que ens han deixat, rellegint-los els podem notar càlidament propers. La llàstima, la quantitat de llibres que ens perdem quan el traspàs se'ls endú massa joves. "Mai escriuré un llibre sobre Venècia segurament, però m'agradaria", afirma a 'Octubre', quan potser ja intuïa sobre quantes altres coses no podria escriure mai. I, manllevant el títol d'un altre dels seus dietaris, que abans he citat, el veritable enigma podria ser perquè, doncs, va ser un autor minoritari. La resposta ens la donaria la sola lectura de qualsevol passatge de qualsevol dels seus llibres en qualsevol dels gèneres que va tocar: perquè era massa bo. I, sobretot, perquè era un autor honest que no es va vendre ni a les modes ni a les suposades fórmules de l'èxit prefabricat als laboratoris editorials.

No es pot oblidar tampoc una part de la seva obra que, sense encaixar estrictament en el gènere dels Dietaris, també entraria en la literatura del jo (que inclou la vessant de l'articulista, analitzada en aquest mateix número pel company Enric Serra). Es tracta de l'exposició dels gustos literaris, aplegats a 'Exploracions, notes i converses de literatura' (també de CCG Edicions), que el 2006 sortia d'impremta per oferir la clau més important: què llegeix un escriptor? Quin aliment en nodreix la inspiració? Ell hi dona una resposta exhaustiva fent un buidatge selectiu de les prestatgeries particulars, que va des de Josep Pla a Montserrat Roig, des de Plató fins a Joseph Conrad. "La redundància afortunada d'escriure sobre literatura", precisa l'autor en una obra que al cap dels anys mereix figurar igualment a les nostres, de prestatgeries particulars. (Atenció al tram on dissectiona amb afuada mirada la tardana commemoració a l'any Pla per part de la Generalitat presidida per Jordi Pujol. Tots hi queden retratats)

A nivell personal també és destacable una qualitat que avui aniria a contracorrent: la gelosia de la intimitat. En contrast amb la riquesa de la seva escriptura, en Miquel era encastelladament introvertit, més enllà dels amics més íntims i de les seves introspeccions literàries, ningú sabia gaire res del cert de la seva vida. Especialment de la relació íntima amb les dones, que només podem intuir quan ens parla d'anhels impossibles i de sexe passatger per concloure: "les ciutats i els amors, tot en aquesta vida és de passada". Autorem-nos només un moment en el vessant biogràfic, perquè convé subratllar una ocupació que no hauria de passar desapercibuda: entre els estudis de filologia i l'exercici del periodisme va fer classes de català per a adults, un servei que sempre engrandeix els qui l'abracen perquè ja sabem que la llibertat de les persones és impossible sense l'alfabetització.

Molt tocat per la malaltia, i enllestides les darreres galerades, va protagonitzar un comiat tan metòdic com valent, sabent com sabia que aviat li tocava "desésser, deixar de ser, cessar d'existir", manllevant novament paraules seves. Metòdic, en la preparació detallada del cerimonial necrològic, de les lectures que s'hi havien de fer, de les persones que havien de tenir-hi algun paper. Valent, perquè ell mateix va presentar-se a l'Ajuntament davant la perplexitat de l'alcade per triar i deixar pagat el nínxol. Ho tenia ben clar: el darrer paràgraf de la vida havia de ser igual de polític que el darrer llibre.

Per això escriure sobre en Miquel Pairoli és un estímul i alhora un repte, t'obliga a esforçar-te al màxim per intentar estar a l'altura del mestre admirat. Segurament per això d'ell n'he escrit poques vegades, l'última quan vaig redactar el discurs d'agraïment que després vaig pronunciar a l'auditori de Girona el novembre del 2016 en recollir el premi Prudenci Bertrana de novel·la. En aquell discurs reivindicava en Miquel com a veí i com a referent i explicava els consells que m'havia donat a

la biblioteca de casa seva, envoltats del jardí privat de les seves lectures que formaven centenars de llibres en català, castellà, francès i italià, sobre com presentar-me als premis literaris, ell que n'era tan escèptic. L'anterior text que vaig dedicar-li l'haig d'anar a buscar justament deu anys enrere, el novembre del 2011, un aniversari que ara commemorem amb aquest número monogràfic. Era una columna al Punt Avui que tot seguit vull resumir: "Un centenar de persones, veïns i amics, vam recordar-lo a la sala de lectura que des d'ara porta el seu nom. S'hi respirava la serenitat i el recolliment de les vetllades íntimes i, malgrat tot, assistíem a un acte multitudinari. Amb els escriptors Josep Pastells, Mercè Saurina, Lluís Freixas i Imma Merino vam llegir tot de fragments seus i en el silenci de la sala a tornar a sonar, rotund i vital, el text que va deixar escrit per al dia del seu funeral, unes ratlles que ja són cèlebres, difícils de pronunciar sense que se't trenqui la veu: *Només dos mots d'Horaci: carpe diem, amics, companys, beveu el vi, gaudiu la mel. Que la vida és breu i passa, i tot és ara i res.* A la primera fila, la mare i la germana de l'escriptor, semblava ben bé que a través de les seves pupil·les humides ens contemplava el mateix Miquel, complagut i una mica cohibit, dalt la barca de se l'endú".

Segurament la millor fórmula per a recordar un escriptor tan compromès amb l'ofici fins al punt de redactar l'apunt del propi enterrament sigui, doncs, aquesta: fer-ho amb lletra impresa, en una capçalera que porta el nom del seu estimat Celrè, més sec o més abundant però sempre reseguint els corrons i camins que, n'estic convençut, d'una manera o altra ell encara sovinteja als capvespres, quan es fon el coure d'una altra posta esplèndida, acompanyat de la inseparable gossa Kuin.

Xevi Sala Puig, periodista i escriptor.

La novel·la sense pressa

Segons la primera concepció del DIEC, literatura és l'art d'escriure i de llegir, coneixement de tot el que ha estat escrit", o "activitat que, per mitjà de l'escriptura, es proposa més un fi estètic que no pas didàctic". Pensant en l'obra de Miquel Pairoli, trobo el concepte massa pobre i em decanto per la següent definició, molt més encertada, que apareix en un llibre de text que s'utilitza sovint a les aules: "La literatura és l'art de dir coses de manera creativa per mitjà d'un llenguatge bell, estètic. La literatura cerca la bellesa en les paraules per comunicar fets, sentiments, imatges... amb l'objectiu d'emocionar, seduir i agradar".

Em sembla important aquesta darrera definició, més elaborada, perquè plasma exactament el que desprenen les quatre novel·les de Miquel Pairoli i a les quals em referiré tot seguit, no pas seguint un ordre cronològic ni tampoc amb cap pretensió acadèmica ni filològica.

Si hagués d'escollir dues qualitats per a la producció novel·lística de Miquel Pairoli no tindria cap dubte a decantar-me per la placidesa de l'escriptura i per l'amor a la llengua i al país, dos trets que es retroalimenten... Són novel·les cuites a foc lent, mesurant cada mot fins trobar la pa-

raula justa, la sintaxi adient, la imatge literària adequada; aquest fet requereix, també, placidesa en la lectura, per tal de degustar cada fragment, cada gir lingüístic... L'argument, segons com, passa a ser secundari -que no ho és mai-, davant la bellesa de l'escriptura. S'hi constata la voluntat estètica de què hem parlat a l'inici, però també la consciència i la voluntat lingüística: Miquel Pairoli desplega totes les possibilitats de riquesa d'una llengua malmesa durant quaranta anys i ens l'ofereix, a través d'un lèxic esplendorós, des d'una aparent simplicitat que no és res més que un profund respecte per qui el llegeix i un ferm compromís amb la feina d'escriptor.

Un altre tret que comparteix el corpus novel·lístic de Pairoli és la presència dels grans temes universals: en menor mesura, l'amor i la continuació del cicle vital, i, en major mesura, el pas del temps i la mort, que són constants repetides en temps narratius que abasten llargs períodes, la qual cosa permet descriure els canvis socials i històrics que es produeixen al llarg del temps. Ho veiem, sobretot, a les novel·les 'El camp de l'Ombra' i 'Cera'. En la primera es copsa l'extinció d'una època mitjançant la contraposició de dos personatges: Joan, pagès a l'entorn del qual s'esfondra una determinada concepció de la vida, i Alicia -la seva neboda pintora-, símbol de vitalitat, de canvi, de futur. Gràcies a un dietari antic de Joan, que comprèn més de cinquanta anys i que es va intercalant en la narració, es van percebent els canvis que ha sofert el món rural i, alhora, apareixen reflexions profundes sobre el pas del temps, a mode d'aforismes: "fer-se vell és anar-se desentenant de tot", "un vell sempre està incinerant el passat" o "una de les poques certituds que m'ha deixat el temps és que de certes no n'hi ha".

A 'Cera', l'acció, embolcallada per l'olor rànica de la moral franquista, s'inicia als anys seixanta i es perllonga fins a final del mil·lenni. Hi veiem l'evolució de la família Castells, la puixança i la davallada d'una família burgesa gironina que regenta una cereria i que és el punt de partida per descriure la desfeta de certs grups socials poderosos del moment i, per tant, una mica com a la novel·la 'El camp de l'Ombra', s'hi fa palès l'esfondrament del món conegut fins aleshores, acompanyat dels canvis urbanístics que pateix la ciutat mentre, de retruc, s'observa una crítica implícita a l'especulació a l'entorn de la construcció, al diner fàcil, etc.

Una altra característica comuna en les novel·les de Pairoli és la constant presència de diverses manifestacions artístiques (pintura, música...) -encara que sigui en un segon pla- i que permetrà referir-nos a les dues novel·les de què encara no hem parlat. 'El convit', per exemple, una novel·la que potser fuig del to més humà que respiren les altres, retrata els anys posteriors a la guerra civil, la prepotència i l'arrogància dels vencedors, i la voluntat de recrear-se en el dolor dels vençuts i agreujar-lo, en una venjança, sense cap bri

d'humanitat ni d'empatia; a la primera part de l'obra es descriu un concert privat on primerament s'interpreta Chopin, però no és gens casual que, tot seguit, una mezzosoprano canti una ària de 'Lohengrin', de Wagner -quasi un mite per al nazisme- i que el comissari franquista Carpentier faci una referència, no pas gratuïta, a Goebbels. Aquest concert serà el punt de partida per anorrear, tot seguit, la família Forest, amb un fill pendent d'un consell de guerra, sense cap possibilitat de redempció si no és sotmetent-se als desitjos immobiliaris del comissari.

Resta parlar de la novel·la 'El manuscrit de Virgili', un text, si se'm permet l'opinió, bellíssim, intel·ligent i lúcid, malgrat que el protagonista acabi en un sanatori. El narrador del manuscrit, que acaba essent una novel·la dins la novel·la, és l'escriptor Reinald Virgili, el cognom del qual és una més de les múltiples referències clàssiques que trobem a l'obra de Pairoli (a la novel·la 'El camp de l'Ombra', Joan llegeix Heràclit, Plutarc, Sèneca, Horaci...). Reinald Virgili, després de guanyar un premi amb l'obra 'Memorabilia' (una altra picada picada d'ullet a la cultura clàssica) es posa al servei de Berta Canonici, una dona rica i culta amb una sensibilitat infinita per la literatura i l'art. Canonici el contracta per una quantitat desorbitada de diners perquè escrigui només per a ella, de la mateixa manera que és l'única destinatària del quadre de Dalí 'La mel és més dolça que la sang', tot just adquirit -altre cop la referència a diferents manifestacions artístiques i el lligam amb l'època històrica. El fet que la seva obra quedi a les fosques genera a Virgili una sèrie de dubtes i preguntes sobre la creació literària: "Per a qui escrivia, per a mi o per als altres? Per satisfer una pulsio profunda, una exigència íntima, subconscient o inconscient, per necessitat de comunicar-me amb els altres o per alimentar la vanitat que el reconeixement de la meua obra em podia proporcionar? (...) Una obra pot prescindir dels lectors. El meu dubte era si també en pot prescindir l'autor". Les reflexions sobre l'acte d'escriure -la recerca de la idea, els personatges, la fluïdesa del relat, el compromís de l'autor amb el seus lectors (la seva única lectora, en aquest cas)- seran omnipresents al llarg de la novel·la i podem suposar que són les mateixes que impulsen Miquel Pairoli a l'hora de construir el seu món literari i corroboren les impressions manifestades a l'inici d'aquest escrit: el compromís d'oferir a la persona lectora un text sòlid, bell, ben travat i lingüísticament ric, amb la voluntat de servir la llengua i la cultura del país.

Mercè Saurina

Sentit crític, reflexió, memòria i estil

Quan està traspasant de l'adolescència a la joventut, Miquel Pairoli ja no s'incorpora a cap altra plantilla periodística i decideix administrar el seu temps per a donar prioritat a l'escriptura amb una projecció més literària. Aquest pas, l'ha descrit molt bé el periodista i gestor cultural Lluís Freixas: "Busca en la solitud —que t'és natural— tota la teva riquesa", escriu Miquel Pairoli en el seu primer dietari, 'Paisatge amb flames'. És l'opció que va prendre per seguir fidelment la seva vocació literària: distanciar-se de la premsa i del soroll contemporanis, dur una vida austera però lliure, i plantar cara a la banalitat, els llocs comuns i les exigències del moment i de les modes. Va pagar el peatge d'una recepció minoritària per construir una obra sòlida i duradora.

L'any 1976, encara estudiant, ja publica els primers articles sobre llibres a Presència. Dos anys més tard també ho fa a l'Avui i el 1979 hi afegeix El Punt Diari. Serà en aquest rotatiu on, el 1985, s'estrenarà com a articulista amb l'"Enrenou", una columna d'opinió que es publicarà fins el 1987 i que l'editora del diari recull en un volum titulat 'L'enrenou dels anys 80'. S'incorpora llavors com a redactor a la secció de Cultura d'El Punt fins el 1990, que és cridat al Diari de Barcelona com a redactor en cap d'Opinió. Allí viurà en primera línia la transformació del degà de la premsa catalana en el Nou Diari i també la posterior liquidació del projecte, l'any 1994. També, durant aquest període, col·labora com a guionista a 'Literal', el programa sobre llibres que el cantant Raimon fa a TVE-2.

Tancada l'etapa de Barcelona, Pairoli ja no s'incorpora a cap altra plantilla periodística i decideix administrar el seu temps per a donar prioritat a l'escriptura amb una projecció més literària. Aquest pas, l'ha descrit molt bé el periodista i gestor cultural Lluís Freixas: "Busca en la solitud —que t'és natural— tota la teva riquesa", escriu Miquel Pairoli en el seu primer dietari, 'Paisatge amb flames'. És l'opció que va prendre per seguir fidelment la seva vocació literària: distanciar-se de la premsa i del soroll contemporanis, dur una vida austera però lliure, i plantar cara a la banalitat, els llocs comuns i les exigències del moment i de les modes. Va pagar el peatge d'una recepció minoritària per construir una obra sòlida i duradora.

Aquesta decisió donarà els fruits desitjats i en la seva producció s'aniran succeint novel·les, peces teatrals, assajos, biografies, dietaris, entrevistes, crítiques literàries i guions. Però en cap cas abandona la pràctica dels diferents gèneres periodístics. Escriu biografies per a la Fundació Catalana de la Recerca (Joan Oró, Antoni Badia i Margarit, i Oriol de Bolòs), anàlisis de fons per al setmanari Presència i articles d'opinió que publica a El Punt. Primer dos cops a la setmana, a la secció el Tríptic (1994-2000), i després diàriament, a l'Escaire (2000-2011). Una llarga i darrera etapa en la que sumará 3.200 articles que radiografien l'actualitat i que quedaran recollits en el llibre 'L'escaire rodó' que l'editora d'El Punt Avui va publicar en el cinquè aniversari de la seva mort, l'any 2016. També, entre 2002 i 2011 col·labora amb la revista Gavarres descrivint

paisatges singulars del territori que abasta el massís i que l'editorial reunirà el 2012 en el quadern 'Miquel Pairoli, 18 mirades'.

Miquel Pairoli tenia excel·lents qualitats per a l'exercici del periodisme. Pensava dues vegades el que deia i quatre el que escrivia. Era un bon observador, capaç d'apoderar-se de tots els detalls que els seus sentits podien percebre i de traslladar-los amb precisió al llenguatge escrit. L'ésser humà era, per a ell, un espècimen digne de la màxima curiositat, sempre capaç de sorprendre en el context limitat del seu cicle vital. I, això era, justament, el que alimentava amb més efectivitat el seu escepticisme. Tocava molt de peus a terra i en aquests fonaments se sostenia tant a l'hora d'escriure les novel·les i de construir els personatges com d'elaborar els articles d'opinió. I aquesta certesa el feia ser, alhora, curiosament respectuós amb les altres persones, sense renunciar a ser-ho amb ell mateix, sense aigualir la seva personalitat ni adulterar el seu estil. Per això escoltava sempre atentament els seus interlocutors; els deixava parlar, preguntava poc i, quan ho feia, no s'enfarfegava amb les preguntes i afinava la precisió, com qui aparta les branques que fan nosa per seguir un camí.

Sortosament, cap de les seves qualitats és ignorada. I ara, més que reinventar, que redescobrir, que re-adjektivar, només cal recuperar el que ja n'han dit aquells que van compartir amb ell l'ofici de periodista: Joan Ventura el descriu com "un dels articulistes més clarividents del país que va aportar rigor,

reflexió i memòria". Per Manuel Cuyàs, els articles de Pairoli són "una meravella del periodisme d'opinió que contenen l'adjectivació precisa i depurada de qui ha saquejat llibres amb profit i tracta la llengua amb tota familiaritat". Per a Imma Merino, "Els seus articles sempre tenien consistència i prenien una volada extraordinària: cap paraula l'escrivia en va i, obeint a un sentit de l'austeritat o de la discreció contrària a l'exhibicionisme, tampoc vanitosament de cara a la galeria o per buscar un cop d'efecte. [...] I, en canvi, quin rigor, quina independència, quines anàlisis més agudes i penetrants,

quin sentit crític contra els abusos de poder. I sempre, quina prosa més afinada i precisa sense fer-se eixuta". I per a Carles Ribera, "possiblement Pairoli en sigui l'hereu més directe [de Josep Pla], tant en el seu vessant de dietarista com en el d'articulista de premsa, una mica més contingut en les apreciacions, amb el mateix punt d'ironia escèptica, de melancolia estoica, de fatalisme lúcida".

Per a l'editor i 131è President de la Generalitat, Quim Torra, Pairoli era "l'Escaire i el Punt, un articulista de referència, íntegre, granític en la defensa d'uns principis, d'una prosa

modèlica i sense una esquerra, resistent com de fang de càntir, infal·lible, un cirurgià de la paraula escrita". Per a l'escriptora i professora Rosa Font, l'estil de Pairoli és "fonamental en la recerca de la 'simplicitat lluminosa', en la dignitat de la mesura i l'equilibri, en l'exigència que condueix al discurs ben construït, a l'estil elaborat i precís, al respecte pel lector i a l'amor per la cultura". I per al professor i escriptor Lluís Muntada, "un model de prosista, caracteritzat per la propietat amb què utilitza els mots, per la nítida destil·lació sintàctica i expressiva a què sotmet el text i per la pulcritud il·lativa que manifesta en el desplegament argumental".

Finalment, la síntesi del periodisme que Miquel Pairoli practicava es pot extreure de "Teló", el darrer article que va publicar a l'Escaire, 38 dies abans de la seva mort: "En aquesta secció, que es va iniciar a El Punt juntament amb el segle, hem procurat combinar quatre ingredients: sentit crític, reflexió, memòria i una mica de voluntat d'estil, que vol dir escriure els mots amb ordre i ambició de claredat. Sentit crític perquè pensem que és inherent al periodisme d'opinió. Si no hi ha sentit crític envers el poder, els abusos, la intolerància, l'explotació, el fanatisme, el periodisme tendeix a les flors i violes, que fan molt goig als prats i jardins, però no a les planes d'un diari. Reflexió com a compromís amb el lector. El columnista ha d'aportar una idea, la seva, raonada i fonamentada, que estimuli la del lector [...]. Memòria, perquè lligar caps entre el passat i el present és una de les millors maneres per entendre el que va succeint. En la història ja està escrit gran part del que vivim. Avui dia, però, travessem temps molt adversos per al sentit crític, per a la reflexió i per a la memòria. Són tres bèsties negres per als poders que ara ens governen i que ens volen dòcils, emotius i oblidadissos. A partir d'aquests criteris, entesos com un principi deontològic, és a dir, com un deure moral i professional, hem escrit aquesta columna que ara abaixa el teló".

Enric Serra Amat. Periodista

Entorn natural

Els motius essencials de Miquel Pairoli

Adrià Compte

La tardor és el temps de la sembra i de l'olor de terra treballada"

Adrià Compte

Reineta
Hyla meridionalis

El municipi de Quart presenta un perfil orogràfic molt irregular marcat pel fet que més de les tres quartes parts del terme formen part del massís de les Gavarres. Aquesta irregularitat, marcada per l'absència de zones del tot planeres és el tret més destacat de la geografia del municipi, format per sis nuclis urbans o veïnats: Quart, Palol d'Onyar, la Creueta, el Castellar, Sant Mateu de Montnegre i Montnegre. Amb tot, és un territori muntanyós de turons coberts de vegetació mediterrània que contrasta amb la petita part del municipi de Quart, al voltant de l'Onyar i del curs baix del Celrà, de terres més planes i cultivades.

Com ens explica Miquel Pairoli en el dietari 'Octubre', aquesta riquesa d'ambients es converteix també en una diversitat de colors, de llums, d'olors i de sensacions que van canviant durant les estacions de l'any amb la roda del temps que ens va descrivint el mateix autor en aquest dietari, del qual n'he volgut extreure fragments de les diferents pàgines que aniré desgranant a continuació:

"És només la tardor, l'estació de les bones olors? Certament, aquest temps regala olors intenses, més aviat àcides, d'aquelles que entren pels narius amb l'aire fresc i que sembla que arribin fins al cervell.

La tardor és el temps de la sembra i de l'olor de terra treballada. Olor de terra, tan elemental i tan definida. Deu ser la més primitiva i essencial de les olors. El bosc humit, sobretot amb aquella fortor àcida i fresca si hi ha presència de roures, és una altra de les olors de tardor. L'associem amb els bolets comestibles, amb els rossinyols, amb els rovellons, amb els escarlets.

Si ens situem al mes de novembre, trobem els dies més curts de l'any amb un capvespre llarg d'una lluminositat daurada quan el sol es ponere els cims del Montseny. Caminant per la vall de Quart, durant uns minuts es veu, a ponent, el reflex de la calor càlida, melancòlica, del sol que s'allunya amb tot el pòsit del dia, mentre que a llevant va prenent consistència la llum líquida de la lluna blanca. Tota la nit, els éssers i les coses reposaran sobre aquest tènue filtre de llum espectral. Hores més tard, quan el sol comença a tocar pels camps i els boscos, la lluna ja és només un cercle blanc que davalla amb lentitud cap a ponent, sobre l'església de Palau-sacosta. Primers freds de novembre, gebrades i boires.

A les darreries de març, apareixen la primavera i les pluges. Després de les més que benvingudes pluges de primavera, el sol desprèn una llumi

nositat viva, clara i una irradiació intensa, forta, com si volgués eixugar de pressa tot el que la pluja ha amarat. A les primeries d'un dia assolellat, els ocells estan actius i bellugadissos. Els que canten refilen més que mai. En els prats on comença a créixer una vegetació exuberant, hi aterren el gaig, la puput, les merles i les cardines en busca d'aliment. Tots aquests ocells coincideixen al prat, tendre i primaveral. La vida que reneix, que es manifesta en un moviment àgil. Conservar la vida, nodrir-se, continuar-la. Els motius essencials.

Som al primer terç de maig, quan la primavera ja madura. Si ha sigut plujosa, la vegetació creix amb exuberància i ufana a cada pam de terra. Trobem veritat de tanys, de fulles, de tons de verdor, de flors. Aquesta misteriosa, inconscient voluntat de viure, renovada cada primavera, d'existir encara que sigui fugaçment, d'arrelar, de fruitar i després desaparèixer. Passat el

migdia, el sol ja és potent, però la insolació ve temperada per un aire refrescant, agradable, de sud-est, un vent de xaloc que crida l'atenció perquè en aquestes terres no en solem tenir gaire (perquè el massís de les Gavarres fan de barrera). És un vent que passa ferm com un corrent, però olorós ja que s'hi sent un punt d'humitat marina i, ben barrejades, tot de flaires florals de la primavera.

Aquí prevalen tres tipus de vents: el gregal, el garbí i el ponent, segons l'estació de l'any. Del gregal en solem dir tramuntana. Amb tot, la tramuntana que tenim és molt agregalada i sovint bufa clarament del nord-est. El vent de garbí travessa la vall de Quart en diverses èpoques de l'any i amb intensitat variable. Podríem dir que és el vent titular d'aquest paratge. El vent de ponent és més imprevisible i erràtic que el garbí. Aquí és un vent de primavera i de tardor.

Amb les primeres calorades de l'any moltes bèsties es desvetllen de la letargia hivernal i comencen a córrer, potser desorientades, enmig del poble. Serps, eriçons i granotes poden freqüentar els nostres patis i jardins. Cap al tard, el mussol surt del bosc i apareix, planejant, obscur, ales esteses, fins que s'atura sobre una teulada o sobre el pal de telèfon. Des d'allà albira els camps una estona, en silenci, immòbil, girant només el cap, a banda i banda. Quan s'enfosqueix una mica més, emprèn el vol i busca una altra atalaia des d'on el sentim xisclar amb el seu crit agut que travessa el silenci de la nit.

Agost és declivi. Agostar-se vol dir perdre la ufana els camps, el bestiar, les persones. Agost és pesadesa, xafogor, extenuació de l'estiu, fruita madura a punt de corrompre's, renúncia. En canvi Octubre és temps de nord, d'aire fi, d'urgència d'abrigar-se. Però també tenim dies clars, assolellats i lluminosos. La temperatura ha fet un tomb. Al pic del dia, amb la llum crua, radiant, fins i tot fa calor. A les nits refresca, però es conserva un ambient benigne, agradable. Les fulles es van engroguint lentament”.

Com deia en Miquel, el batec de la vida continua, tot s'esforça a viure, a reproduir-se per continuar existint, a perpetuar-se, de vegades en les condicions més extremament adverses. El cicle de la vida. L'espècie humana som un organisme més de l'engranatge complex dels ecosistemes, que després de tants anys d'agressions al planeta tenim el deure moral i per a la nostra mateixa supervivència de començar a viure-hi en equilibri. Si volem seguir apreciand i contemplant les diverses èpoques de l'any, amb els canvis de colors, olors, textures i de l'espectacle de les espècies, cal que tornem als nostres orígens, a les nostres arrels, als motius essencials de la vida.

Tots aquests ocells coincideixen al prat, tendre i primaveral. La vida que reneix, que es manifesta en un moviment àgil. Conservar la vida, nodrir-se, continuar-la. Els motius essencials”

Adrià Compte

ESPAIS LITERARIS DE MIQUEL PAIROLÍ

Recorregut de set quilòmetres entre Quart i Palol d'Onyar pels indrets on va viure i observar el paisatge Miquel Pairolí (Quart, 1955-2011), escriptor, crític literari i periodista. Moltes d'aquestes mirades les trobem en els dietaris 'Paisatge amb flames', 'L'enigma' i 'Octubre'.

2 / El banc del Roure

Octubre

Assegut sota el roure, al peu del camí, amb el ponent a l'esquena, miro com va davallant la tarda pels camps propers i pels pendents boscosos de les Gavarres. Verdor obscura d'alzinar, de sureda, amb el matís d'algun clap de roures o de pins que claregen. La llum, que era molt líquida, inconsistent, gairebé enlluernadora, pren densitat i es va espesseint. Per davant del banc on sec passen, de tant en tant, ciclistes, atletes, parelles o petits grups de gent que passeja. Abans era la via del tren. Ara és això que en diuen una ruta verda. L'hora és bona per a l'exercici i la temperatura hi convida. El camí és polsós i als camps hi ha sequera. Per ara no es pot pas dir que sigui una tardor humida. Manca pluja. Aprofitant alguns ruixats de final d'agost, els pagesos van llaurar els rostolls i ara els camps estan trabucats i eixuts.[...] Esperar. Ara es tracta d'esperar la pluja. Gairebé com sempre en aquest país. La sort és que aquí, a diferència d'altres indrets, tard o d'hora arriba. Fa entrar, però arriba.

Octubre (2010)

- 1- La bòbila
- 2- El banc del Roure
- 3- Can Pairolí
- 4- Església de Palol d'Onyar
- 5- Església i cementiri de Quart

Escaneja el codi QR per descobrir més textos de l'obra de Miquel Pairolí.
www.quart.cat
www.miquelpairolí.com

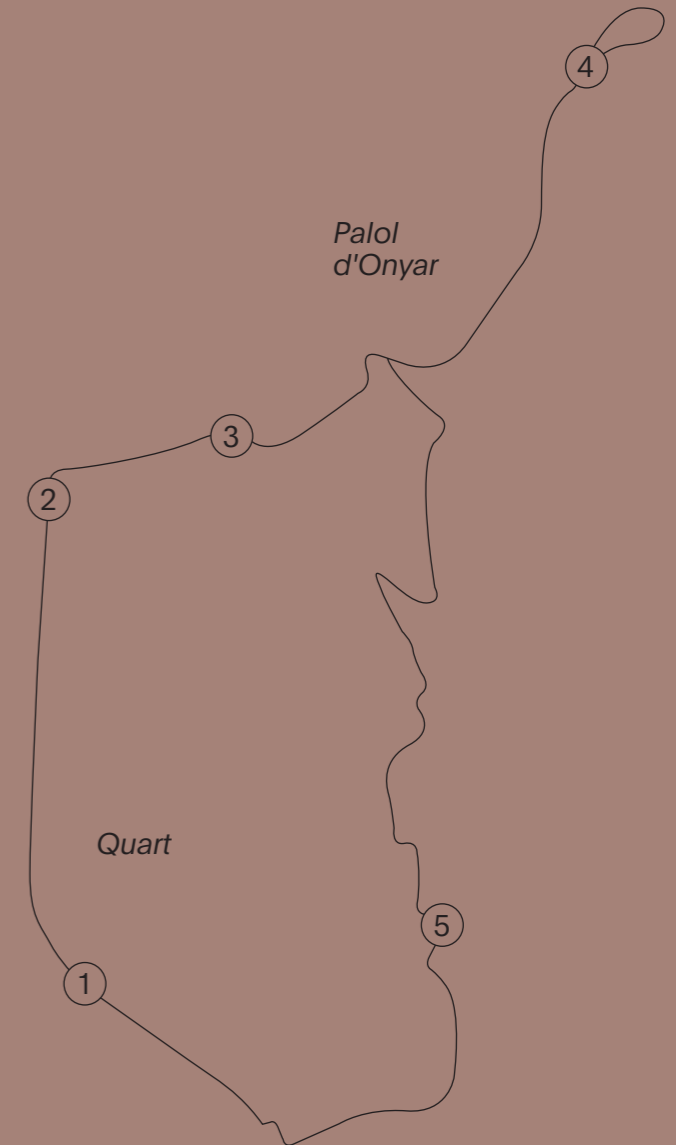

Quart

[Espaces
escrits]

Coneix les Gavarres Ruta Miquel Pairolí

El recorregut d'avui és una mica diferent dels que han aparegut a la revista habitualment. En aquest cas us proposem que dugueu a la motxilla el llibre Dietaris, editat per Gavarres, que compila els tres escrits per en Miquel Pairolí -Paisatge amb flames, L'enigma i Octubre- per aturar-vos durant el recorregut a llegir-ne fragments escollits. I és que avui us convidem a fer un passeig literari que enllaça diferents indrets de Quart i Palol que van inspirar alguns dels molts textos del nostre escriptor. Una ruta que, des d'aquest passat mes de novembre, també ha estat senyalitzada amb diversos plafons informatius.

- 1 La bòbila
- 2 El banc del Roure
- 3 Can Pairolí
- 4 Església de Palol d'Onyar
- 5 Església i cementiri de Quart

Segueix-nos al compte de l'App **Wikiloc** a l'usuari *Revistacelre* per poder seguir aquesta ruta

En el següent codi QR pots accedir directament a aquesta ruta.

6 km

65 m

65 m

138 m

81 m

Ruta circular

138 m

81 m

0 2 4 6km

Viu a Quart

Esdeveniments

La primera edició de Fira Alquímia omple els carrers de Quart

Més de 1.500 persones van assistir el diumenge 31 d'octubre a la primera edició de Fira Alquímia, endegada per l'Ajuntament de Quart. Grans i petits van omplir els carrers del municipi de Quart per participar en les prop de deu activitats programades de les 10 hores del matí fins a les 23 hores de la nit.

La màgia i el misteri de l'Alquímia va atreure a assistents tant del mateix municipi com d'arreu de la demarcació de Girona en una jornada plena d'emocions.

La Fira, que va comptar amb l'organització de Projecte Ulisses, va obrir les portes a les 10 hores del matí amb un total de 36 paradistes de tarot, pèndols, energies, reflexologia podal, minerals, encens... Molts d'ells incloïen, a més, activitats com lectura de mans, tirada de cartes del tarot, tallers infantils de fang, números de màgia, artistes que pintaven les cares dels infants amb motius de Halloween, entre molts d'altres.

A aquella mateixa hora va obrir un exitós passatge del terror infantil pel que van passar més de quatre cents infants. Una bruixa els acompanyava en grups petits de 4 o 5 nens i nenes i els guiava per diverses proves que havien de superar: trobar antídots entre zombies, superar un circuit de fantasmes, preparar una poció o pescar carbasses eren algunes de les proves a superar.

A les 11 hores es va realitzar un taller de fabricació de varetes màgiques per als més petits amb la participació de més de tres-cents persones. A la mateixa hora, però dedicat al públic adult, una cinquantena de persones van participar en un interessant d'interpretació de malsons a càrrec d'Imma del Destí en el qual els assistents van poder descobrir el significat dels seus malsons més recurrents: quedar-se tancat en un ascensor, ofegar-se, ésser perseguit i no poder córrer... I, finalment, a les 13 hores, cent-cinquanta persones van escoltar el conte «Un gra de sorra». Les activitats de la tarda, es van iniciar amb un gran espectacle de màgia per a tots els públics que va acollir prop de cinc-centes persones, la majoria famílies, que venien disfressats i emocionats per participar en el Trick or treat. Abans de l'hora prevista, a les 18 hores, els més petits van omplir amb il·lusió els carrers

del municipi a la cerca de les llamina-dures que els estaven esperant en les prop de 50 cases col·laboradores. Més de cinc cents infants van participar en aquest itinerari lliure que, en alguns casos, va sobrepassar les previsions de llamina-dures dels col·laboradors.

A la mateixa hora, i pels més grans, prop de dos-cents persones van participar al Survival de Quart, Zombie Hunter, joc de roll en viu que es va dur a terme al bosc de l'entorn de Quart. Els participants d'aquesta activitat per adults es van dividir entre Sobrevivents i Zombies. Els sobrevivents havien de cercar 200 vials que havien de traslladar fins al punt de trobada esquivant els terrorífics personatges que els esperaven en cada punt, mentre que els zombies ho havien d'impedir.

Va ser una activitat plena d'adrenalina que va finalitzar, després de molts ensurts, a les 20 hores, moment en el que es va dur a terme una de les grans sorpreses del dia: el castell de focs d'artifici, que va a dur a terme la coneguda empresa Diables d'en Pere Botero. La jornada va finalitzar amb un sopar popular i ball en el qual van participar prop de quatre-centes persones.

La tradicional Castanyada va reunir 240 persones

El dia abans de Fira Alquímia, el 30 d'octubre, es va organitzar una de les festes populars més conegudes del territori, la Castanyada, per a tothom que hi volgués participar.

A les 17 hores 240 persones es van reunir al Local Social de Quart per assistir a una sessió de teatre infantil a càrrec de la companyia La Minúscula titulada «Contes de tardor». Posteriorment es varen repartir al voltant de 50 quilos de castanyes entre els assistents.

Primera edició de «Terra i gastronomia», les jornades que uneixen cuina i terrissa

L'Ajuntament de Quart ha endegat enguany la iniciativa «Terra i Gastronomia», les jornades de cuina i terrissa a Quart, amb l'objectiu d'impulsar al municipi els sectors de la restauració i de la terrissa a través de la seva unió. Amb aquesta finalitat es van organitzar diverses

propostes de difusió i promoció de la cuina amb terrissa al llarg de tot el mes d'octubre, les quals han comptat amb una gran acceptació i col·laboració de la ciutadania. En total, al llarg del mes d'octubre, 437 persones han pogut tastar el Plat Terrisser d'aquest 2021, una recepta que ha servit de fil conductor en les diverses activitats que s'han realitzat i es basa en una recepta sorgida de l'estudi de la gastronomia històrica de la zona, que anirà canviant cada any. Enguany la recepta s'ha centrat en el pollastre rostit en terrissa, un aliment que dècades enrere només es consumia en esdeveniments especials i celebracions.

Concretament, 185 d'aquests Plats Terrissers (un 42% del total) s'han servit als 5 establiments d'alimentació que s'han adherit al cicle gastronòmic: Quart Plat, Nou Quart, Can Mascort, L'Atuell i Bar Màlaga. Els establiments n'han fet una valoració molt positiva d'aquest nou projecte que vol donar a conèixer els beneficis i el sabor especial de les receptes que realitzades amb aquesta tipologia d'atuells.

Aquest plat també l'han pogut tastar les prop de 30 persones que han participat en l'activitat coorganitzada conjuntament amb el Consorci

de les Gavarres de la Diputació de Girona, els dissabtes al matí. S'ha tractat d'unes jornades que han destacat la terrissa negra de Quart a través de la visita a l'obrador de can Bonadona, únic del municipi on es realitza la ceràmica negra, i la visita guiada al Museu de la Terrissa de Quart, el qual ha obert les seves portes per a l'ocasió.

La resta de Plats Terrissers es van tastar durant el dinar popular del Dia de l'Oller Josep Mestres. Aquest va ser un dia ple d'emocions dedicat a homenatjar Josep Mestres i tot el que ha significat pel municipi de Quart amb l'objectiu de que el seu record perduri en la memòria col·lectiva.

Des de les deu del matí fins a passades les nou del vespre, es van anar concatenant diverses activitats que comptaven amb el denominador comú de la terrissa. Més de cinc-centes persones, tant de Quart com de municipis com d'altres municipis (Girona, Bescanó, Vidreres, Banyoles, Palamós, Riudellots de la Selva,...) van participar en la jornada.

La primera activitat va ser la gimcana familiar Terrissa Adventure, la qual va comptar amb les rialles i l'esforç de prop de cent-cinquanta persones. Totes elles, i de forma conjunta, van formar un gran mural

dedicat a Josep Mestres, el qual va presidir les havaneres del vespre. A partir de les dues del migdia la Plaça de les Terrisseres va acollir les més de dos-centes persones que van venir a tastar el Plat Terrisser 2021. Tanmateix, des de les 11 hores del matí, les tres associacions socials del municipi, van estar demostrant en directe com es cuinava aquest plat tradicional amb cassola de terrissa.

Després de dinar grans i petits van poder gaudir del conta contes del mestre terrisser i dels tallers de torn de fang que va realitzar l'Associació de Terrissaires Artesanals de Quart. Aquest últim va ser una divertida activitat pels infants. Amb les seves pròpies mans van poder mollejar el fang mentre el torn el feia girar, peça que es van poder endur de record.

Finalment, a les set del vespre va començar la cerimònia d'homenatge a Josep Mestres amb més de dues-centes persones assistents, inclosa la seva família. Tant el president de l'Associació de Terrissaires Artesanals de Quart, Eloi Mora, com l'alcalde del municipi, Carles Gutiérrez, van adreçar unes paraules al públic. A continuació es va projectar un emotiu vídeo homenatge al mestre oller que es va centrar tant en la seva faceta com a terrissaire

com en la seva vinculació amb el poble i en la seva vessant més personal. La vetllada va finalitzar amb una cantada d'havaneres i un cremat popular al costat del gran forn de terrissa negra encès.

Des de Terra i Gastronomia es vol continuar amb el llegat de Josep Mestres, posant en valor allò pel que va lluitar al llarg de tota la seva vida: promoure i difondre la terrissa en totes les seves vessants perquè l'ofici identitari del nostre poble, el de terrisser, perduri amb orgull a través d'aquest art.

Així mateix, també es vol agrair la participació desinteressada de tots els que es van reservar amb il·lusió aquest dia amb l'objectiu descobrir l'ofici de terrissaire, la seva vinculació amb la gastronomia i la figura de Josep Mestres.

Així mateix també s'agraeix l'ajuda a tothom que va fer que aquest dia fos una realitat, entre els quals: la família i amics de Josep Mestres, l'Associació de Terrissaires Artesanals de Quart, l'Associació Amb Ulls de Dona, l'Associació de Dones de Palol, l'Associació de Jubilats, la Comissió de Festes de Quart, la parada del Saül del Mercat de Quart, el bar Ca l'Àngel i molts més. Moltes gràcies a tots!

Guanyadors de «Terra i Gastronomia»

Sis són les persones guanyadores del sorteig Cicle gastronòmic per restaurants i establiments de cuina dins del marc de les jornades de cuina i terrissa «Terra i gastronomia».

Durant tot el mes d'octubre els participants han pogut tastar les diferents versions del Plat Terrisser 2021 al Bar Màlaga, Can Mascort, l'Atuell, Quart Plat, i Nou Quart i, alhora, participar en un sorteig per establiment. També han pogut realitzar el plat terrisser a casa i participar en el sorteig d'un fogó. 5 de les persones guanyadores gaudiran d'un àpat per unitat familiar al mateix establiment on han resultat premiats, d'un fogó de terrissa guanyador del projecte Talent Creatiu i Empresa 2019 de Ceràmiques Marcó creada per Irene Segarra i d'un davantal de Terra i gastronomia. I, la guanyadora del sorteig d'Instagram s'emporta un fogó de terrissa.

Participar té premi: no us perdeu l'edició 2022!

Jornades de formació per a associacions i restauradors

Els passats dies 27 i 29 de setembre van tenir lloc les dues sessions de formació per a associacions socials i restauradors de les jornades «Terra i Gastronomia» amb l'objectiu de donar-los a conèixer la cuina amb terrissa i els vins macerats també amb aquest material.

En aquestes dues sessions el terrissaire Pere Mateu va fer un repàs dels atuells de terrissa més utilitzats i com aquests han anat canviant paral·lelament amb l'evolució de les formes de cuinar (foc a terra, fogons, vitroceràmica...).

Els orígens i la transformació històrica dels vins macerats en terrissa, des de les àmfores romanes fins als recipients actuals, els va donar a conèixer el sommelier Ferran Vila, el qual també va fer un tast de diversos vins macerats amb aquests atuells.

Les jornades van finalitzar en ambdues sessions amb la cuina en directe del Plat Terrisser 2021 gràcies al cuiner Toni Vallory alhora que el divulgador cultural, Pep Vila, feia un recorregut històric per les receptes més populars de la zona.

Pep Vila va explicar diverses receptes molt habituals a la zona des de l'època del barroc fins al més recent i conegut Suca-mulla (pa sucacat en vi).

Per últim, va sorprendre el saborós rostit del Plat Terrisser 2021 que van poder tastar els assistents. L'ús de la menta, la xocolata i la canyella juntament amb espècies com la nou moscada van formar part d'una combinació sorprenent que cal tastar!

Aquestes formacions compten amb el suport de la Diputació de Girona.

Commemoració del 10è aniversari del traspàs de Miquel Pairoli

El dissabte 13 de novembre es va inaugurar al municipi de Quart el viatge literari d'Espais Escrits que es va dur a terme durant tot el cap de setmana a Quart, Girona i Palafrugell i que es centrava en els escriptors Miquel Pairoli i Josep Pla en motiu dels seus 10è i 40è aniversari dels seus traspassos, respectivament.

L'acte, que va ser organitzat per Espais Escrits, l'Editorial Gavarres i l'Ajuntament de Quart, es va iniciar a les 10 hores del matí al Museu de la Terrissa amb una presentació en

la qual, a part dels representants d'aquestes tres entitats entre els quals hi havia l'alcalde del municipi, Carles Gutiérrez, també hi va participar Quim Torra, 131è president de la Generalitat de Catalunya. Quim Torra va firmar el Llibre d'Honor de l'Ajuntament de Quart, agraint a tots els quartencs i quartenques per «conservar l'essència de la terra i les Gavarres. Com va dir en Pairoli, un poble per viure-hi».

A continuació, els prop de setanta assistents que hi van participar es van dividir en dos grups, un dels quals van fer una ruta guiada pel Museu, amb la col·laboració de l'Associació de Terrissaires Artesanals de Quart, i l'altre van donar les primeres passes pels Espais Literaris de Miquel Pairoli. I després ho van realitzar a la inversa.

Els Espais Literaris de Miquel Pairoli és un itinerari literari creat per l'Ajuntament de Quart que recorren cinc dels principals indrets on l'escriptor s'inspirava i observava el paisatge del municipi: l'edifici de la bòbila de Can Ginesta, punt inicial del trajecte; el banc dels roures, en la Via Verda de Girona; Can Pairoli, masia en la qual l'escriptor va passar gran part de la seva vida; l'Església de Palol d'Onyar i l'Església i el cementiri de Quart, on descansa l'escriptor.

En total són set quilòmetres d'un recorregut senzill i amè per a totes les edats que està guiat per cinc plafons informatius als punts esmenats. En aquests plafons podrà llegir part de l'obra de Miquel Pairoli en els dietaris Paisatges amb flames, L'enigma i Octubre.

Al portal web de l'Ajuntament (www.quart.cat) també hi trobareu la informació sobre aquest recorregut i els cinc espais principals que el conformen.

Un animem a tothom a fer el recorregut de Miquel Pairoli!

Commemoració del dol perinatal i neonatal

El passat 15 d'octubre, Dia Internacional del Dol Gestacional, Perinatal i Neonatal, l'Ajuntament de Quart va organitzar un acte juntament amb Bressols, entitat solidària d'acompanyament al dol perinatal a Girona, per commemorar aquest dia. A l'acte hi van assistir, entre altres, Josep Roura, regidor de Salut de l'Ajuntament de Quart; Sílvia Vidal, regidora d'Acció Social, Cooperació i Igualtat també de l'Ajuntament de Quart; Maria Sánchez, membre de l'associació feminista Dones Republicanes, i Lourdes García, representant de Bressols.

En aquest acte, a part de recordar i donar visibilitat a aquest fet, es va inaugurar l'espai adaptat al costat del cementiri de Quart per tal de facilitar el dol perinatal, gestacional i neonatal a les persones que han patit aquesta pèrdua. Així mateix també es va habilitar un espai especial al portal web de l'Ajuntament amb diversos recursos per aquestes famílies.

L'objectiu de l'Ajuntament és donar visibilitat al dol perinatal, gestacional i neonatal així com acompanyament a les famílies quartenques que s'enfronten a aquest dolorós procés, que encara continua essent un tema tabú de la societat actual.

Activitats per la setmana de la mobilitat sostenible

El dissabte 18 de setembre es van organitzar diverses activitats en motiu de la setmana de la mobilitat sostenible. Gràcies a la col·laboració de l'entitat Quart de Volta, de 9 a les 11.30 hores del matí es van realitzar diversos tallers simultanis: taller de preguntes «Coneixem la normativa», taller de fotografies «Jo vaig en bici!», taller de dibuix i pintura «Equipa la teva bicicleta

i posa't la medalla», finalment, l'ITB, un espai on posar a punt les bicicletes.

Un cop finalitzats els tallers, es va realitzar un recorregut interurbà en bicicleta amb el C.E. Quart de Volta.

Així mateix, el dia 22 de setembre, Dia europeu sense cotxe, es va recomanar als veïns i veïnes de Quart que, per un dia, deixessin el seu cotxe a casa i circulessin pel municipi a peu o amb bicicleta.

Activitats culturals del municipi

Casal dels dissabtes

El 6 de novembre es va iniciar el casal dels dissabtes a la tarda, un espai lúdic gratuït per a nens i nenes de Quart que estiguin cursant entre P3 i 5è d'educació primària. Aquesta iniciativa, endegada per l'Ajuntament de Quart, ja compta amb la presència de més de vint infants que juguen, experimenten i aprenen gràcies als monitors de Tot Oci, empresa especialitzada en serveis educatius, lleure i esports. Així mateix, en aquest entorn els infants també tenen l'oportunitat de conèixer altres nens i nenes del municipi amb

qui no coincideixen en el seu dia a dia. L'horari és de 16 a 19 hores. Els hi voleu inscriure? Encara hi sou a temps, a través del formulari que trobareu al següent enllaç: <https://bit.ly/3BdqBzl>

Activitats de tardor organitzades per la Biblioteca Miquel Pairoli

Després de l'estiu, la biblioteca Miquel Pairoli ha reprès la programació d'activitats amb els tradicionals Bibliojocs, el primer dimecres de mes, i els contacontes, els últims divendres. A més, també s'han inclòs importants novetats com, per exemple, el Jugaescric per a infants, i els clubs de lectura i d'escriptura per a adults. Totes tres activitats estan conduïdes per l'escriptora i dinamitzadora literària Belqui Leal. Així mateix, enguany també ha arrenca el taller «El món del manga i l'anime», una introducció amena i divertida a aquest popular gènere de la mà d'Arisa Okura, professora de japonès. Aquest taller es du a terme els segons dimecres de mes. Totes les activitats tenen lloc al Museu de la Terrissa, són gratuïtes i de participació lliure. Per a qualsevol informació us podeu adreçar a biblioteca@quart.cat.

No hi han faltat tampoc les presentacions de llibres. El 3 de novembre, Carles Serra va presentar, en un acte acollidor i entranyable, el llibre a quatre mans de Marta Puig i Gisela Fernández Instants i cicatrius, una obra que combina narració i poesia amb el càncer de mama com a teló de fons.

En dates nadalenes les activitats per als més petits no hi faltaran, des del conte El cor glaçat del Sr. Scrooge, amb Roger Tugues, el dissabte 18 de desembre, fins al taller de fanalets de Reis, amb Cocu Associació Cultural, el 4 de gener, tant una com l'altra al teatre del Local Social a la tarda.

Novetats a la biblioteca municipal

Entre els mesos del juliol i novembre s'han incorporat a la Biblioteca Miquel Pairoli una gran quantitat de novetats editorials i adquisicions de diferents gèneres i temàtiques, procedents del Sistema d'Adquisició Bibliotecària i de subvencions de la mateixa Generalitat per a compra de llibres i de l'ADG (Adquisicions de la Diputació de Girona).

Pel que fa a la col·lecció local, al juliol es va començar l'inventari i digitalització del fons audiovisual

de l'Ajuntament (format per unes 30.000 fotografies, diapositives i gravacions d'àudio i vídeos des de finals dels anys vuitanta fins a principis dels 2000), uns materials que s'integraran al futur centre de documentació del municipi i seran accessibles al públic en general.

A dia d'avui està pendent de tancar-se el conveni de cessió, amb el Consorci de les Gavarres, de l'important centre de documentació Assumpta Fabrè, que ens dotarà d'un fons complet format per bibliografia i altres formats sobre el massís de les Gavarres, en què Quart, a banda de ser un punt geogràfic d'accés, també hi obrirà una porta intel·lectual.

Igualment, aquest novembre s'han iniciat les visites escolars dinamitzades amb alumnes de l'Escola Santa Margarida i de l'Escola 9d4t amb l'objectiu d'introduir-los en les normes bàsiques i el coneixement dels espais a la biblioteca.

Xerrada d'Oncolliga pel Dia del Càncer de Mama

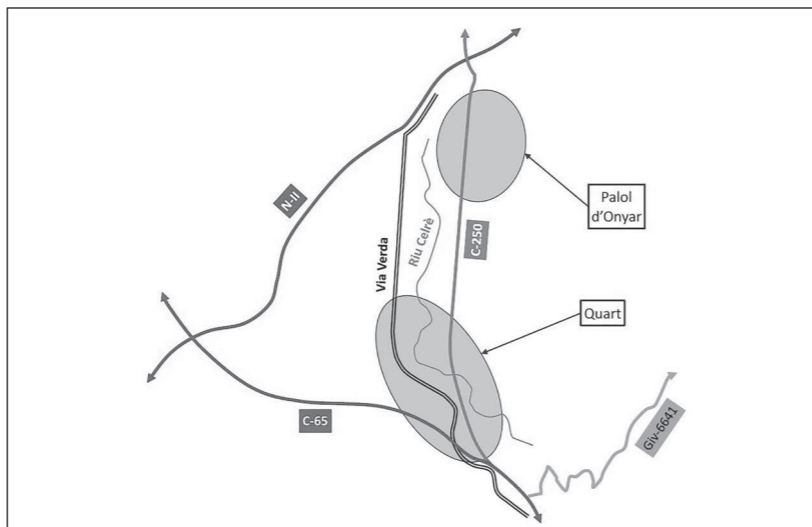
El passat 20 d'octubre, dia següent del Dia Mundial contra el càncer de mama, es va dur a terme la xerrada

Consell Comarcal del Gironès
...i el teu Ajuntament!

SERVEI D'AGENTS DIGITALS DEL GIRONÈS
Has de fer un tràmit en línia amb una administració i no saps com fer-ho? Necessites l'Idcat mòbil? T'has d'inscriure a l'atur?

Davant de qualsevol dubte o problema sobre internet i els tràmits digitals contacta amb l'Agent Digital
L'AGENT DIGITAL T'AJUDARÀ A RESOLDRE ELS TEUS DUBTES.

POTS CONTACTAR-HI A TRAVÉS DEL TELÈFON 972 011 667 I AL CORREU ELECTRÒNIC TREBALLIFORMACIO@GIRONES.CAT

«Alimentació saludable, una eina per tu» a càrrec de la quartenca Eva Lucas Carrasco, especialista en nutrició, alimentació i PNIE (psicoenuroimmunoendocrinologia). Durant la xerrada es va parlar de l'alimentació saludable com a pilar important davant de processos oncològics. Així mateix, hi va assistir Nerea Martínez qui va parlar sobre la seva experiència en el tema.

Una alimentació saludable és aquella que ens aporta tots els nutrients, vitamines i minerals que el nostre organisme necessita per poder mantenir un estat de salut més òptim i així poder gaudir d'una millor qualitat de vida. L'alimentació saludable no cura la malaltia però aporta beneficis colaterals.

Torna el Servei d'Agents Digitals del Gironès

Torna el servei d'agents digitals del Gironès amb l'objectiu d'ajudar a la ciutadania en la gestió dels tràmits digitals amb l'administració com, per exemple a fer un tràmit en línia, a crear un Idcat mòbil o a inscriure's a l'atur, entre molts d'altres.

L'atenció es realitzarà per mitjans virtuals (telèfon, correu electrònic,

videotrucada...), però si es requereix presencialitat, es podrà demanar cita prèvia, tant per anar a Sarrià 221 com, fins i tot, desplaçar-se al municipi.

Per a qualsevol dubte, s'ha habilitat de nou el telèfon 972011667 i demanar cita per resoldre'ls.

Projectes i iniciatives

Nou estudi d'ordenació de la mobilitat a Quart

El nou estudi d'ordenació de la mobilitat al municipi de Quart substitueix al «Pla local de seguretat viària de Quart» que es va redactar l'any 2008. La finalitat d'aquest document és donar resposta als nous requeriments del municipi i ajudar, així, a incrementar la seguretat en relació a la mobilitat.

Aquest projecte, que s'aplicarà als nuclis urbans de Quart i Palol d'Onyar, ha identificat els principals punts conflictius i quina és la millor manera de solucionar-los segons les característiques funcionals de cada tram (número de carrils, sentit de circulació, espais d'aparcament, amplada del tram vial, entre d'altres). Actualment, les característiques

dels vials i les seves funcions donen lloc a un disseny deficient que provoca situacions de risc com, per exemple, carrers bidireccionals amb una amplada insuficient per al creuament de dos vehicles, carrils de circulació excessivament estrets pel pas de vehicles en condicions de seguretat o vehicles estacionats que envaeixen part del carril de circulació.

Entre les actuacions que es volen realitzar es troben, entre d'altres:

- Modificacions en el sentit de la circulació
- Senyalització d'aparcaments en la calçada
- Senyalització de prohibició d'aparcament
- Implantació d'un nou tram de carril bici en la calçada

Està previst que les modificacions es comencin a aplicar a poc a poc, per zones (de més problemàtiques a menys), i de forma flexible atès que es tindrà en compte les opinions dels veïns i veïnes en cada punt concret.

Bonificació en la quota de l'IBI en els habitatges que es realitzin obres d'instal·lació de captadors d'energia solar fotovoltaica d'autoconsum elèctric

Amb l'objectiu de fomentar l'ús de l'energia solar per fer un pas endavant en la lluita contra el canvi climàtic i afrontar la transició energètica s'ha aprovat la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de l'Impost Sobre Béns Immobles (IBI) per tal d'incloure-hi la bonificació del 50% en la quota íntegra de l'impost als propietaris d'habitatges que realitzin obres d'instal·lació de captadors d'energia solar fotovoltaica d'autoconsum elèctric.

Aquesta bonificació s'aplicarà durant 3 anys consecutius, sempre que aquesta instal·lació no estigui ja obligada per normativa i que aquesta compleixi l'ordenança esmentada.

La bonificació es podrà sol·licitar durant el primer any següent a la instal·lació. Tanmateix, per tal d'acollir-se a aquesta bonificació, la producció d'energia elèctrica haurà de complir alguns requisits, com ara:

- Suposar com a mínim del 30% de la despesa energètica anual de l'habitatge.
- Aportar, entre altra documentació, el certificat tècnic d'instal·lador acreditat que especifiqui que la instal·lació de captació solar s'ha efectuat segons les seves directrius.

L'ordenança reguladora incentiva la implantació d'aquestes instal·lacions d'autoconsum tenint en compte les condicions arquitectòniques i urbanístiques del municipi. Així mateix, facilita uns criteris comuns en el disseny de les instal·lacions, determina els paràmetres de control mínim exigibles i estableix un procés de verificació eficaç per garantir el seu funcionament correcte.

Aquesta ordenança s'exposarà al públic durant un període de 30 dies i, posteriorment, esdevindrà definitiu i entrarà en vigor una vegada s'hagi publicat el seu text íntegre en el Butlletí Oficial de la Província (BOP).

Nova llicència per a la tinença d'animals potencialment perillosos

En la sessió plenària ordinària del mes de novembre també es va apro-

var inicialment l'ordenança fiscal reguladora de la taxa per l'atorgament de llicències administratives per a la tinença d'animals potencialment perillosos. L'ordenança quedarà aprovada després de la seva exposició durant un període de 30 dies a partir de la seva publicació inicial al Butlletí Oficial de la província. Es preveu que estigui vigent a finals del mes de gener de 2022.

Aquesta llicència municipal tindrà un cost d'atorgament per a un sol gos de 40 € i s'haurà de renovar cada 5 anys. La renovació tindrà un cost de 15 € i hi haurà un suplement de 5 € a l'atorgament de la llicència per més d'un gos i per més d'un propietari.

Segons el departament de Medi Ambient i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, es consideren gossos perillosos les següents races: Akita inu, American bully, Bullmastiff, Dòberman, Dog argentí, Dog de Bordeus, Fila brasiler, Mastí napolità, Pit bull Terrier, Gos de presa canari, Rottweiler, Staffordshire bullterrier, Terrier staffordshire americà i Tosa japonès.

Impuls al desenvolupament del polígon industrial Pla de l'Illa

El passat mes d'octubre l'Ajuntament de Quart va finalitzar el projecte «Planificació compartida de polítiques de promoció econòmica vinculades amb el sector industrial de Quart», el qual té per objectiu establir les principals línies d'actuació per millorar i promocionar el polígon industrial Pla de l'Illa. Aquestes propostes han sorgit a través d'un procés deliberatiu que ha comptat amb la participació dels propietaris i llogaters establerts al Pla de l'Illa així com empresaris de la zona.

En aquesta segona sessió s'han establert els objectius i les propostes d'acció a partir dels reptes de partida que es varen plantejar en la primera sessió participativa, que va tenir lloc el passat 13 de juliol també a la Biblioteca Miquel Pairoli del municipi. En les dues sessions s'han tractat diversos aspectes relacionats amb el polígon: les condicions en sí del polígon industrial, l'ocupació i la relació dels empresaris amb l'Ajuntament.

A partir d'aquí, es crearà un full de ruta juntament amb els empresaris

del polígon industrial i s'establiran unes trobades periòdiques per tal de dur-ho a terme.

Venda de solars i pis de propietat municipal

Des del consistori s'han posat a la venda tres solars: dos a Palol i un altre al sector de l'Església. La parcel·la de Quart, al carrer Lluís Companys del municipi, ja va ser adjudicada per concurs. Tanmateix, el concurs de les dues parcel·les de Palol d'Onyar van quedar desertes i encara es poden adquirir. Es tracta de dos solars del carrer Roure de 146,20 m2 amb un preu ofertat de 65.150 euros.

A més, també es va posar a la venda, per concurs mitjançant sorteig, un pis HPO (Habitatge de Protecció Oficial) al carrer Rafael Masó de Quart que també ha quedat desert. El preu de venda és de 168.000 euros i es tracta d'un pis de 75,43m2 útils amb 3 habitacions, dos banys, sala-menjador, cuina, rentador i balcó. A més s'hi inclou plaça de pàrquing amb traster.

Si hi esteu interessats o necessiteu més informació us podeu posar en contacte amb l'Ajuntament de Quart, presencialment de dilluns

a divendres de 8 a 14.30 hores, o per telèfon al 972 46 91 71, dins del mateix horari.

Millores a les escoles de Quart

En l'inici del curs escolar, l'Ajuntament de Quart ha donat suport a les dues escoles del municipi per tal de col·laborar en l'adequació de les seves zones exteriors.

A l'Escola Santa Margarida s'ha millorat el drenatge general del pati, afegint un tub de drenatge perimetral que recull les aigües superficials que recorren pel pati amb l'objectiu de resoldre les acumulacions d'aigua que es produïen a l'entrada del carrer del tren. A més, s'hi ha modificat els pendents amb la finalitat que aquestes aigües vagin a la zona per on es troba aquest tub.

També s'ha rebaixat la terra i s'ha executat una sub-base de grava i sorra de platja amb un acabat de sauló compactat i graveta al pati infantil de la mateixa escola, el qual presentava diversos problemes: acumulació d'aigües, tanca en mal estat i no disposar d'un sorral com a tal. S'hi col·locarà, a més, una nova tanca perimetral homologada i que requereixi de menor manteniment que l'anterior.

Pel que fa a l'Escola 9d4t l'Ajuntament de Quart ha executat una part del projecte destinat a la instal·lació de dues estructures al pati. L'AFA del 9d4t i l'escola han adquirit i instal·lat les estructures i l'Ajuntament de Quart ha executat l'obra civil perquè fos possible la seva instal·lació.

Breus

Campanya «Capgirem el masclisme»

Coincidint amb el Dia Internacional de l'eliminació de la Violència envers les Dones, el pròxim 25 de novembre, l'Ajuntament de Quart va endegar una campanya per conscienciar sobre el masclisme, els rols i els estereotips de gènere.

La campanya, dirigida principalment als i les joves (tot i que està obert a la totalitat de la ciutadania), portava per nom «Capgirem el masclisme» i pretenia donar la volta a frases com, per exemple, «Sortiràs amb aquesta faldilla?» o «Soc gelós perquè em dones motius per ser-ho». Es volia aconseguir així la col·laboració del jovent amb l'objectiu que observessin el seu entorn i identifiquessin els este-

reotips tan presents en la societat: en la publicitat, en els mitjans de comunicació, en l'assignació de responsabilitats dins de la família, en el desenvolupament de les relacions afectives, en el llenguatge que emprem, entre d'altres; i, d'aquesta manera, es conscienciessin sobre aquesta problemàtica.

#capgiremelmascisme

Per participar en el concurs només s'havia d'enviar una o més frases a través dels posts de les xarxes socials de l'Ajuntament o a través dels seus missatges privats a Facebook, Twitter o Instagram.

La persona guanyadora es va anunciar el dijous 25 de novembre. Un jurat format per la regidora d'Acció Social, Cooperació i Igualtat, Sílvia Vidal; el regidor de Salut, Josep Roura; la regidora d'Educació, Esports i Festes, Vanessa Larramendy, i el regidor Carles Serra, van escollir la frase més representativa d'entre totes les participants.

El premi va consistir en un xec regal d'Abacus Cooperativa valorat en 150 euros.

«Capgirem el masclisme» és una campanya subvencionada amb fons del Pacte d'Estat Contra la

Violència de Gènere i que tenia com a finalitat contribuir a crear una societat més igualitària.

Subvenció T-10 per a joves

A partir d'ara els i les joves d'entre 14 i 18 anys poden demanar la targeta T-10 personalitzada ATM (Autoritat Territorial de la Mobilitat) de l'àrea de Girona.

L'Ajuntament de Quart subvenciona el 50 % del valor de la T-10 (10 viatges de la zona 1). A més, per evitar pagaments, les recàrregues seran cada 60 dies.

Per sol·licitar-la només s'envia a joventut@quart.cat la següent documentació:

- * Formulari de sol·licitud (Es pot descarregar a: <https://www.quart.cat/uploads/atmquart.pdf>)
- * Fotocòpia del teu DNI
- * Fotografia mida DNI
- * Certificat d'empadronament

Per recarregar-la es pot fer a la biblioteca Miquel Pairoli de Quart (Dimarts i Dijous de 9:00 h a 13:00 h i de dilluns a divendres de 16:00 h a 19:00 h).

Educació

9d4t
CEIP noudequart

AFA Nou de Quart

Contacte
info@afanoudequart.cat

L'estructura nova del 9d4t

Hola, som els nens i nenes de l'aula Galileo de l'escola Nou de Quart.

Us volem informar que a la nostra escola tenim unes estructures noves al pati. La Comissió de pati formada per alumnat, pares i mares de l'escola i membres de l'AFA, va veure que faltaven jocs al pati per la mainada més gran de l'escola i van decidir posar dues estructures.

Al setembre van arribar les estructures noves i mentre preparaven la zona per col·locar-les, l'Ajuntament de Quart se'n va fer càrrec i les va guardar al magatzem municipal.

Les estructures noves són un hexàgon d'escalada i un carrusel. El carrusel és una barra petita de

ferro amb una plataforma i tres barres cap a fora per agafar-se. El funcionament del carrusel és que les persones es posen a sobre i van girant i girant, mareja una mica!

L'hexàgon té molts tipus d'escalada, barres de ferros i cordes. El funcionament de l'hexàgon és que s'ha d'escalar fins a dalt de tot, on hi ha cordes que representen una teranyina. Hem pactat una sèrie de normes de joc per passar-nos-ho bé i no fer-nos mal.

L'escola està molt agraïda i contenta amb l'AFA, l'Ajuntament de Quart i tothom que ha col·laborat a fer possible que tinguem aquestes noves estructures.

Ens agrada tenir aquests jocs al pati perquè ens hi podem divertir molt!

ESCOLA
SANTA MARGARIDA

Escola Santa Margarida

Contacte
972 46 93 81
C/ Tren, 60

El nostre pati: un renovat espai

El pati és un espai on sorgeixen milers d'aprenentatges apassionants. Són moltes les vivències que hi tenen lloc i és per això que es converteix en un dels espais més desitjats pels nens i nenes de totes les edats.

Aquest curs hem convertit el pati en un espai encara més captivador gràcies a la col·laboració de l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) de l'escola Santa Margarida. Durant aquests darrers mesos s'han comprat i instal·lat diferents elements que han encantat als infants.

Quan sortim al pati trobem un nou pont a la zona del sorral, on els nens i nenes de P3 i P4 descobreixen i imaginem noves aventures. A la zona dels arbres trobem un banc d'equi-

libris que serveix tant a grans com a petits per relaxar-nos a esmorzar o bé per superar un trepidant laberint. A la zona esquerra del pati hi ha una nova cabana i una moderna cuineta de fusta, amb les quals inventem grans històries i gaudim amb els companys i companyes. Al final del pati hi ha unes noves taules de pícnic que ens permeten esmorzar tranquil·lament o conversar amb els altres companys i companyes amb vitalitat.

Els infants estan ben il·lusionats amb aquestes novetats i ens han explicat què els agrada d'aquests canvis.

"M'agraden molt les taules de pícnic per parlar i riure amb els amics."

Clàudia Guyon

"Em semblen molt bé els canvis del pati i el laberint és molt divertit!"

Paula Navacerrada.

"Ara utilitzem les taules de pícnic per jugar i relaxar-nos"

Sergi Villalta

"M'encanta la cabana perquè puc jugar a fet i amagar allà dins."

Lluc Giménez

Taules de pícnic, banc d'equilibris, cuineta, cabana, pont de fusta... Tot això, combinat amb la creativitat i l'alegria dels infants, fan del pati un gran espai per viure noves aventures i seguir gaudint i aprenent..

Entitats

AFA La Baldufa Quart

Contacte

afabaldufaquart@gmail.com
afabaldufa.wordpress.com

La Baldufa ja té AFA!

Aquest octubre algunes famílies de P0, P1 i P2 de l'escola bressol La Baldufa ens vam posar d'acord per treballar en la nova Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) de la llar d'infants.

La Junta la formem familiars d'alumnes de totes les aules del centre, i compta amb l'Anna Costa i Mas com a presidenta, l'Esther Martí Ferrer com a secretària, la Laura Planella Fàbrega com a tesorera i la Maria Sanchez i Canaleta, la Dolors Ferrer Maza i la Lucía Villarrubia Guijarro com a vocals.

Els objectius que ens hem proposat són potenciar la relació entre les famílies de la llar, col·laborar activament amb les activitats de La Baldufa, gestionar activitats externes a la llar, aportar un suport addicional a les famílies i treballar amb l'escola per millorar l'equipament i els recursos educatius del centre.

La nostra primera activitat va ser una trobada per anar a recollir les fulles que les nostres filles i fills havien de dur a l'escola. A més, hem confirmat la participació a l'acte d'homenatge a Miquel Pairoli que es celebra aquest desembre, i també estem treballant ja en la celebració del Nadal a l'escola bressol, així com en altres projectes, tant relatius a instal·lacions i recursos del centre com a activitats dirigides a les famílies per donar noves eines educatives.

Precisament per aquest Nadal estem treballant amb un comerç de Quart per fer que els regals del Tió siguin fets a mà, de proximitat i sostenibles, i aportin valor al nostre poble.

Ens engresca pensar que podem posar el nostre gra de sorra en l'acompanyament dels infants i les famílies, en una etapa que no per ser més curta deixa de ser important!

Si els vostres infants són alumnes de l'escola bressol i voleu parlar amb nosaltres i formar part de l'AFA, podeu trobar-nos a l'adreça electrònica AFABaldufaQuart@gmail.com. També estem preparant una web per l'associació, que de moment està en construcció, a <https://AFABaldufa.wordpress.com>.

AE Rítmica Quart

Contacte

ritmicaquart@gmail.com

Iniciem temporada

Aquest setembre vam iniciar el nou curs, un curs que sembla que es presenta més emmarcat dins la normalitat. Aquesta realitat ens ha portat a donar forma a un nou projecte que teníem en ment i des del club ens agradaria perpetuar en el temps, el primer Trofeu Vila de Quart de Gimnàstica Rítmica.

Però per començar, hem iniciat la temporada amb les competicions de la Copa Catalana de conjunts, on el nostre conjunt cadet de nivell 6, que es venia preparant des de finals de la temporada passada, ha participat aconseguint una 1a posició a la primera fase, una 2a posició a la segona fase i una 1a posició al Trofeu de Halloween organitzat pel Club Ballerina de Vilanova del Camí. I mentre escrivíem aquestes paraules, estaven a les portes de la final de la Copa Catalana de conjunts, molta sort noies i felicitats pels bons resultats!

A banda de les competicions de tardor, totes les gimnastes que competeixen estan preparant ja els seus exercicis de cara a la nova temporada que comença a partir del febrer. A més, totes, des de les més petites d'iniciació fins a les grans, prepararen els seus balls pel festival de Nadal.

I com que ens agrada engrescar-nos, a banda de les competicions i els festivals, aquest any iniciem, com us comentàvem a les primeres línies, un nou projecte carregat d'il·lusió, el nostre primer Trofeu de Gimnàstica Rítmica, que es farà el diumenge 13 de febrer al Pavelló de Quart. Esperem fer d'aquest trofeu un gran dia de festa ritmiquera!

Per a més informació ens podeu seguir a Instagram a: [@somritmicasompassio](https://www.instagram.com/somritmicasompassio)

UE Quart

Contacte
www.uequart.cat
info@uequart.cat
972 468 805

Nadal 2021

Hem iniciat una nova temporada esportiva a la UE Quart. Per fi, tot sembla tornar a la normalitat: els entrenaments, els partits, els viatges a altres municipis per jugar els partits, els arbitratges, la tensió de les competicions, les classificacions; sembla com si no hagués passat res.

S'acosta el Nadal i des de la UE Quart estem organitzant la tradicional Quina que des de fa tants anys es realitza al local social.

Els dies previstos de Quina són el 25, el 26 de desembre de 2021 i l'1, el 3 i el 6 de gener de 2022. La Quina és una activitat que té una doble funció:

1. Una funció social: molts veïns i veïnes de Quart i d'altres municipis propers vénen a passar la tarda acompanyats amb la família i amistats, juguen a la quina per veure si els toca algun regal i sobretot passen una tarda divertida.
2. Una funció econòmica: suposa també uns ingressos addicionals per la UE Quart que ens ajuden a poder mantenir l'entitat.

La Quina de Quart es caracteritza per la qualitat dels seus premis. Aquest any els premis que es preveuen són: patinets elèctrics, televisions 'Smart', telèfons mòbils Iphone i Samsung, 'Roombes', aspiradors Dyson, rellotges pulsòmetres, petits electrodomèstics, paquets experiència, paquets de perfums, àpats a restaurants, i també espatlles, vins i cava de qualitat.

No és una quina multitudinària, com poden ser altres quines. Això fa que hi hagi més possibilitats que toqui alguna ratlla o quina i també de gaudir de l'emoció de quedar-te a un número de tenir un premi.

Tot dependrà també de les mesures que estableixi el PROCICAT en relació a les tradicionals quines de Nadal del país, a veure amb quines condicions ens ho permeten fer.

Una altra activitat que organitzem des de la UE Quart per aquestes dates és el Campus de Nadal. Es preveu fer-lo els dies 23, 24, 27, 28, 29, 30 i 31 de desembre de 2021 i els dies 3, 4 i 5 de gener de 2022. El campus serà pels infants nascuts dels anys 2008 al 2016 i obert a tots els jugadors del club, empadronats a Quart i a altres municipis.

En la foto es mostra l'última Quina celebrada el Nadal de 2019, dirigida per l'anterior president.

El Sr. Xavier Carreras, amb dos jugadors de la UE Quart.

AFA Nou de Quart

Contacte
info@afanoudequart.cat

"La literatura és una de les formes de la felicitat"

Miquel Pairoli

Benvolgudes famílies,

Ja estem encarant els últims dies del primer trimestre, l'inici del curs escolar ha anat molt bé, i les activitats extraescolars han tingut molt bona acollida. També l'AFA ha comprat unes estructures pel nostre pati, perquè els infants més grans puguin gaudir-ne, amb l'ajuda i l'orientació de les mestres de l'escola i amb la col·laboració de l'Ajuntament de Quart.

Us volem anunciar que a partir d'aquest curs, la nostra escola utilitzarà autobusos amb sistema de seguretat de tres punts i seients graduables en alçada. S'ha pogut fer aquest canvi gràcies a l'elevada participació de les famílies en la consulta que es va fer, després una xerrada en línia informativa des de l'associació 'A Contra Marxa', i en la que va guanyar el sí a la seguretat dels infants. A partir d'ara estaran molt més protegits que amb el sistema de dos punts, completament obsolet. L'AFA tenia aquest projecte aturat des de la pandèmia de la Covid-19 i l'hem pogut reiniciar, de manera que "Al bus, alcem-nos" ja és una realitat. Gràcies a tothom que ho ha fet possible.

I per últim, aquest mes de novembre s'han inaugurat els 'Espais literaris Miquel Pairoli', indrets on passejava el nostre escriptor quartenc. Com sabem, la biblioteca del nostre poble porta el seu nom. Tot i que no escrivia literatura infantil, és important explicar a les criatures qui era per introduir-los així en la cultura del nostre poble, i en la literatura local. D'aquesta manera intentem que els infants estimin la lectura. Llegir dona llibertat i saviesa, permet treballar la imaginació, viatjar a molts llocs, aprendre mil maneres de pensar i de ser. Llegir ajuda a desenvolupar la concentració, la memòria... i contribueix a fer que les nenes i els nens expressin millor què pensen i què senten. Llegir és un regal.

Associació de Famílies d'Alumnes de l'Escola Nou de Quart.

CB Quart

Contacte
coordinacioqbquart@gmail.com

Anem agafant forma!

Amb il·lusió podem dir que la mainada més menuda ja ha començat la nostra escoleta. Aquests nens i nenes que amb energia omplen de corredisses i pilotes el parquet.

Aquest any han pogut començar dos grups ben diferenciats: els de P3,P4 i P5 que es van introduint al bot de la pilota i a caminar amb ella; i els de primer i segon, que ja boten, corren i llancen amb seguretat.

Ens fa goig poder veure com els entrenadors fan de guies per ensenyar-los a veure que l'esport ha de ser divertit, demana constància i aporta valors. Això dia a dia, als entrenaments i a les trobades es va consolidant i s'hi va donant forma.

Fins ben aviat

Club Bàsquet Quart.

Dins la Junta Directiva de la FCBE

L'Ester Robles, entrenadora del nostre club i jutgessa titulada màxima categoria nacional, es troba actualment des de l'11 de Octubre 2021 dins la junta directiva de la Federació Catalana de Ball Esportiu (FCBE).

Després d'una temporada prèvia marcada per la pandèmia, la nova junta vetlla per una millora considerable del ball esportiu dins del territori català a diferents nivells. Alguns dels objectius són millorar-ne la difusió i accessibilitat, millora de qualitat i quantitat de les competicions catalanes, estudiar una millora per als esportistes tant a nivel base com alt rendiment i garantir la correcta i contínua formació dels tècnics i jutges. Hi ha molta feina a fer. És un llarg camí el qual desitgem que sigui profitós i fructífer.

Primera competició nous esportistes

El Club Ball esportiu Quart treballa per la incorporació de nous esportistes a les diferents modalitats de ball esportiu. El passat dia 21 de Novembre, 5 esportistes de les categories d'edat Youth i Junior II van participar a la seva primera competició a la modalitat de Single Llatí, queden en les següents posicions:

- Jana Alcaide 1era posició Youth
- Marta Lladó 2ona posició Youth
- Ariana Ciont 2ona posició Junior II
- Núria Vargas 3era posició Junior II
- Neus Gil 4arta posició Junior II

Aquest és només el principi d'un llarg camí. Els hi desitgem molta sort durant aquesta nova etapa de competició.

Nova ruta en homenatge a Miquel Pairoli

El recorregut d'avui és una mica diferent dels que han aparegut a la revista habitualment. En aquest cas us proposem que dugueu a la motxilla el llibre *Dietaris*, editat per Gavarres, que compila els tres escrits per en Miquel Pairoli -*Paisatge amb flames*, *L'enigma* i *Octubre*- per aturar-vos durant el recorregut a llegir-ne fragments escollits. I és que avui us convidem a fer un passeig literari que enllaça diferents indrets de Quart i Palol que van inspirar alguns dels molts textos del nostre escriptor. Una ruta que, des d'aquest passat mes de novembre, també ha estat senyalitzada amb diversos plafons informatius.

Començarem el recorregut davant la biblioteca que du el seu nom i anirem seguint la via verda en direcció a Girona. Un cop arribats a la cruïlla de cal Moliner ens podem asseure al banc, a l'ombra del roure, per albirar, «els masos de Palol i de Quart construïts a mig caire, en algun replà dels turons. Ca l'Endal, el Castell i l'església de Palol, amb el campanar, Can Rovira, la Rectoria, Can Marcó, Can Serra, que és al peu mateix dels turons; Can Pericot, Can Llagosta, Can Rossa, Can Mingo, Ca l'Angeleta, l'església i el campanar de Quart. Penso en la gent d'aquests masos, en les històries que en recordo, de fa quatre dies o de fa trenta o quaranta anys» (pàg. 384). Podem reprendre camí tombant a mà dreta però abans farem bé de girar la vista cap a cal Moliner, «una masia del XVIII, construïda amb rierencs, llècol i pedra foguera. Té un pati. A la llinda de la porta hi ha escrit «Ave Maria sin pecado concebida. 1738». Religió de la Contrareforma, castellà del Decret de Nova Planta. Són unes lletres malgirbades per un picapedrer no gaire expert, però condensen tota una lliçó de la desafortunada història d'aquest país» (pàg. 345). Continuem pel tram asfaltat i abans del riu, a mà dreta, passarem pel costat de ca l'Eina, «Cap al tard, el mussol surt del bosc i apareix, planejant, obscur, ales esteses, fins que s'atura sobre el pal del telèfon. Des d'allà albira els camps una estona, en silenci, immòbil, girant només el cap, a banda i banda. Quan enfosqueix una mica més, empen el vol i busca una altra talaia. Aleshores se'n va a la cresta de la teulada de Ca l'Eina. Se situa sempre a la punta, a tocar la façana, i s'està allà fins que és fosc» (pàg. 323).

Després del Celrè, a peu de carretera, ens trobem la llar on va viure, «Una gran part del que he escrit ha sigut en aquesta casa, a banda del que vaig esgarapar a les redaccions dels diaris, que Déu n'hi do [...]. Escriure en el càlid aixopluc de la casa, vestit amb roba còmoda i envoltat dels llibres apreciats, escollits, algun d'ells amb una història pròpia, íntima. Els llibres, que són l'altra cara, infinita, del mirall de l'escriptura. Modesta felicitat, senzillesa epicúria» (pàg. 255). I també l'alzina que va adoptar com a referent, «Aquesta alzina que contemples cada dia arrela al marge de molt abans que tu nasquessis i ben segur que la hi deixaràs. [...] l'alzina aposta per la tenacitat i gairebé sempre se'n ensurt. [...] L'alzina arrela i persevera» (pàg. 134).

Travessem la carretera i anem seguint en direcció a can Serra, la masia de pedra vista i persianes verdes. La voltem per darrera i agafem el camí enclotat que passa entre bosc i camps. A mesura que avancem ens anirà apareixent la part nova de Palol, «El poble ha crescut tant els últims anys... Pisos, cases aparellades, carrers sorgits del no-res allà on hi havia camp, aquella terra roja de Palol, pedregosa, de mal treballar. Ara tot ho ocupa l'urbanisme trist d'aquesta època» (pàg. 385). En arribar a l'asfalt girarem a l'esquerra i poc després a la dreta per arribar-nos fins a l'església. «En aquest indret del castell de Palol hi trobeu aquelles coses primàries, essencials, que vol la vida humana, un sostre, una ombra, una mica d'aigua, uns pams de terra per colgar els morts. Hi ha una vella casa medieval que l'exageració popular i la tradició anomenen castell. Tal vegada ho fou, però el que resta evoca sobretot la discreta vida rural. És un castell amb una era per batre el gra, no pas amb merlets per defensar-se», escrivia en Miquel en el primer número de la revista Gavarres.

Girem cua i tornem per on hem vingut fins a can Serra. Ara deixem el mas a mà dreta i avancem cap a Quart pel camí ral sense agafar cap de les desviacions que anem trobant -i que ens durien a can Pericot, can Llagosta i can Rossa respectivament-, fins que, en arribar a la pista asfaltada, girem a mà esquerra i tot seguit a mà dreta. Passem per sota can Mingo i arribem a can Salvi, on tombarem a l'esquerra per arribar-nos a l'església. Es tracta del temple que ha acollit durant segles les cerimònies de benvinguda i comiat de la població que s'aplegava al seu entorn, com l'enterrament de la Maria Xica al qual en Miquel va assistir acompanyant la seva mare, «Les portes estan esbatanades, i als bancs comença d'haver-hi gent. Ella s'asseu a un banc de la filera esquerra i jo a un de la dreta; encara es conserva aquest costum als pobles. [...] L'auditori ha acollit l'homilia suant i a cops de ventall. La major part del dol són pagesos, caravermells i clenxinats. A alguns, el forçat compungiment no els pot fer dissimular l'expressió murriesca. Segurament estan pensant en els quartos que en trauran de la venda d'un vedell o en la userda que ja va pel segon tall. Entre les dones sembla que hi ha més recolliment, més aflicció, més tristesa» (pàg. 27). I un cop aquí, no ens podem estar d'arribar-nos al cementiri, on descansen les restes del nostre escriptor i recordar el seu text de comiat, «Gràcies per la verdor fosca i llunyana del bosc de les Gavarres i per l'olor de la roureda i gràcies per tants capvespres en què hem vist pondre's el sol entre el Montseny i Rocacorba. Gràcies pel gust de les viandes i dels fruits que dona aquesta terra, que hem pres cuinant amb saviesa humil i antiga coneixença, i gràcies pels vins que alimenten el cos i alegren l'esperit. [...] A l'hora del comiat, només dos mots d'Horaci: carpe diem, amics, companys, beveu vi, gaudiu la mel. Que la vida és breu i passa, i tot és ara i res» (pàg.393).

Ara ja, només ens cal tornar cap al punt de partida. Rere l'església, al costat de l'antiga rectoria, surt un corriol que, baixant entre camps i bosc, ens durà fins al prat de can Cartellà i el Celrà. Travessarem el riu i, quan arribem a la carretera, girarem a la dreta fins al semàfor, creuarem a l'altra banda, passarem el primer tram de la Travessera del Tren i de seguida trobarem el carril-bici, l'agafarem en baixada i en un moment serem al local social.

Associació Excursionista Quart

Salut

Viu un hivern sense virus

Equip d'infermeria de l'ABS
de Cassa de la Selva,
Consultori de Quart

Consells per viure un hivern sense virus:

1

Tapa't el nas i la boca amb un mocador d'un sol ús quan tussis i esternudis.

2

Renta't les mans sovint.

3

Neteja, desinfecta i ventila.

4

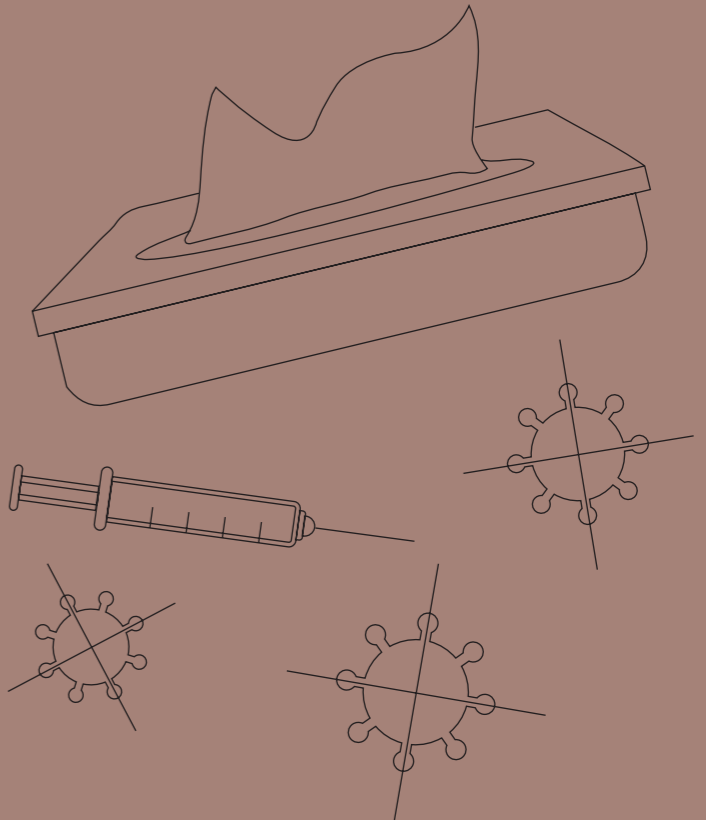
Protegeix-te del fred

5

Hidrata't bé.

Vacunació contra la grip

- Vacuna't de la grip si formes part d'un grup de risc (embarassades, persones més grande 60 anys...) o hi estàs en contacte.
- Pots fer-ho gratuïtament a un centre d'atenció primària de salut (CAP).
- Consulta amb els professionals sanitaris en cas de dubte o si pateixes una malaltia aguda o al·lèrgia a algun component de la vacuna.

Dades d'interès

Ajuntament de Quart

Tel. 972 46 91 71
Plaça de la Vila, 2
www.quart.cat
ajuntament@quart.cat

De dilluns a divendres
de 8 h a 13.30 h.

Serveis Socials

Educador Social Sr. Jordi Barniol
Dilluns i dimarts de 8 h a 15 h.
Dijous de 8 h a 12 h.

Treballadora Social
Sra. Gemma Bragnolí
Dimarts, dijous i divendres
de 8.30 h a 15.30 h. Per demanar
visita trucar al 972 20 19 62

Estació Jove

Tel. 972 46 94 51
C/ Tren, 56
Facebook: estació jove quart
Instagram: zona jove quart
joventut@quart.cat

Dimarts i dijous de 11.30 h. a 15 h.

Biblioteca Miquel Pairoli

Tel. 972 46 90 73

C/Tren, 49 <http://www.bibgirona.cat/biblioteca/Quart/contents/137-presentacio>

Matins: Dimarts i divendres
de 9.30 h a 12.30h.

Tardes: De dilluns a divendres de
16.00 h a 20.00 h.

Bibliopiscina: Dilluns, dimecres i
divendres de 18 h a 20 h
(La Biblioteca romandrà tancada).

Pavelló poliesportiu

Tel. 972 46 87 84
C/ Modeguer, 38
De dilluns a divendres de 17 h a 21 h.

Serveis tècnics

Tel. 972 46 91 71
ajuntament@quart.cat
Dilluns a divendres de 12 h a 14 h.

Jutjat de pau

Tel. 629 51 69 95
Dijous de 9 h a 14 h.

Ràdio Quart FM (lQuart FM 101.0)

Tel. 972 46 87 81
Plaça de la Vila, 1
radio@quart.cat

Assessorament a les entitats

Tel. 972 468 783
C/ Tren, 56
entitats@quart.cat
De dilluns a divendres de 8.30 h a 14 h.

Museu de la Terrissa

Tel. 972 469 370
C/ Tren, 58
www.museuterrissa.cat
info@museuterrissa.cat
Dissabtes de 10.30 h a 14 h
i 16.30 h a 20 h
Diumenges i festius de 10 h a 14 h.

Parròquia

Tel. 972 46 90 83 (Quart)
Tel. 972 21 18 63 (Palol d'Onyar)

Llar d'Infants La Baldufa

Tel. 972 46 81 17
C/ Escolles, 9 <http://baldufaquart.wixsite.com/baldufa>
baldufa.quart@gmail.com

Escola 9d4t

Tel. 972 468 344
C/ Mas Ferriol, 1-3
<http://agora.xtec.cat/escola9d4t/b7009242@xtec.cat>

Denúncies casos de Bulling
Tel. 900 01 80 18

Elecnor

(incidències enllumenat municipal)
Tel. 900 10 20 64

Escola Santa Margarida

Tel. 972 469 381
C/Tren, 60
www.xtec.cat/ceipstamargarida
b7002922@xtec.cat

INS Vilablareix

Tel. 972 406 005
C/ Marie Curie, 1 17180 Vilablareix
<https://sites.google.com/insvilablareix.cat/insvilablareix/inici>

Urgències

Tel. 112

Prodaisa

(incidències aigua municipals)
Tel. 972 202 078

Institut d'Assistència Sanitària (IAS) Consultori de Quart

Demanar hora T. 93 326 89 01
Per demanar hora urgent, trucar al
consultori: T. 972 18 90 45

Per urgències fora d'horari:
Centre d'atenció primària de Cassà
de la Selva: C/ Bassegoda, 11
17244 Cassà de la Selva
T. 972 46 38 83

Per emergències vitals trucar al 061
Per demanar hora per internet:
www.ias.cat

Correus Quart

Crta. Girona, 27
Horari: De dilluns a divendres,
de 8.30 h a 10.30 h.

Continguts

Carles Gutierrez
Miquel Cortés
Jordi Batlle
Narcís Mas
Samuel Lado
Vanesa Larramendy
Gemma Borgoñoz
Sílvia Vidal
Arnau Benac
Josep Roura
Cristina Troyano
Carles Serra
Laura Just
Andreu Cufí
Adrià Compte
Joan Lidón
Entitats municipals

Disseny gràfic

Genís Ibanco
Gerard Coronel
Adrià Pell

Fotografia portada i entrevista

Carles Palacio

Introducció de llenguatge no sexista

Laberta, agència de
comunicació viva

AJUNTAMENT DE QUART